

BIBLIJA

ČETRDESET I ČETVRTI TJEDAN ČITANJA

LISTOPAD 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
219. dan čitanja, ponedjeljak, 2. listopada	Iz 10,5-14,27	2 Kor 7,2-9,15
220. dan čitanja, utorak, 3. listopada	Iz 14,28-21,17	2 Kor 10-11
221. dan čitanja, srijeda, 4. listopada	Iz 22,1-27,1	2 Kor 12-13
222. dan čitanja, četvrtak, 5. listopada	Iz 27,2-30,26	Gal 1-2
223. dan čitanja, petak, 6. listopada	Iz 30,27-35,10	Gal 3-4

44. tjeđan,
219. dan čitanja, ponedjeljak, 2. listopada
2017.

Iz 10,5-14,27
2 Kor 7,2-9,15

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Protiv jednoga asirskog kralja

- ⁵Jao Asiru, šibi gnjeva mojega,
prutu kojim srdžba moja zamahuje!
- ⁶Na puk ga poslah nevjeran,
na narod što me razjari,
da ga oplijeni i opljačka,
da ga izgazi k'o blato na ulici.
- ⁷Ali on nije tako mislio
i u srcu nije tako sudio,
već u srcu zasnova zator,
istrebljenje mnogih naroda.
- ⁸Govoraše: "Nisu li svi knezovi moji kraljevi?
⁹Nije li Kalno kao Karkemiš?
Nije li Hamat kao Arpad,
Samarija kao Damask?"
- ¹⁰Kao što mi ruka dosegnu kraljevstva kumira,
bogatija kipovima od Jeruzalema i Samarije,
¹¹kao što učinih sa Samarijom i kumirima njenim,
neću li učiniti s Jeruzalemom
i s likovima njegovim?"
- ¹²I kad dovrši Gospod sve djelo svoje na gori
Sionu i u Jeruzalemu, kaznit će plod ohola srca
kralja asirskog i drskost njegovih ponositih očiju.
- ¹³Jer reče:
"Učinih snagom svoje ruke
i mudročću svojom, jer sam uman;
uklonih međe narodima
i blaga njihova opljačkah,
kao junak oborih one
što sjede na prijestoljima.
- ¹⁴Ruka moja kao gnijezda zgrabi
bogatstva naroda.
Kao što se kúpe ostavljena jaja,
zemlju svu sam pokupio
i nikog ne bi krilima da zalepeće,
kljun otvori, zapijuče."
- ¹⁵Zar se hvali sjekira
povrh onog koji njome siječe?
Hoće li se oholit' pila
povrh onog koji njome pili?
K'o da šiba maše onim koji je podiže,
il' štap diže onog koji drvo nije;
- ¹⁶Jahve nad Vojskama poslat će stoga
gojaznima njegovim skončanje,
slavu će mu ognjem potpaliti,
kao što se vatra potpiruje.
- ¹⁷Svjetlost Izraelova bit će poput ognja,
Svetac njegov kao plamen
koji će zapaliti i proždrijeti drač njegov

- i trnje njegovo u jednome danu.
- ¹⁸I krasotu njegovih šuma i voćnjaka
uništiti će od srčike do kore,
ona će biti k'o bolesnik što se trne;
- ¹⁹ostatak stabala šumskih
bit će lako izbrojiti -
dijete će ih lako popisati.

Ime Šear Jašub

- ²⁰U onaj dan: Ostatak Izraelov i preživjeli
iz kuće Jakovljeve
neće se više oslanjati na onoga koji ih bije,
već će se iskreno oslanjati na Jahvu,
Sveca Izraelova.
- ²¹Ostatak će se vratiti, ostatak Jakovljeve
Bogu jakome.

Najava uništenja

- ²²Zaista, o Izraelu, sve da naroda tvogega ima
kao pijeska u moru, samo će se Ostatak njegov
vratiti. Određeno je uništenje, pravda se prelila,
²³Jahve, Gospod nad Vojskama, poharat će, kako
odredi, svu zemlju.

Proroštvo

- ²⁴Zato ovako govori Jahve nad Vojskama:
"O narode moj što prebivaš na Sionu,
ne boj se Asira kad te šibom tuče,
kad štap diže na tebe.
- ²⁵Jer, još malo, vrlo malo,
i gnjev moj će prestati,
moja će ih jarost uništiti."
- ²⁶Na nj će Jahve nad Vojskama
bičem zamahnuti,
kao kad udari Midjan
na stijeni Orebu,
i štap će dići nad more
k'o na putu egipatskom.
- ²⁷U onaj dan:
s leđa će ti breme pasti
i jaram njegov s vrata će ti nestat'.

Zavojevač

- ²⁸Ide on od Rimona, dolazi na Ajat,
prelazi Migron, u Mikmasu breme odlaže.
- ²⁹Prelaze klance, u Gebi im je noćište;
Rama dršće, Gibeja Šaulova bježi.
- ³⁰Viči iza glasa, Bat Galime! Slušaj ga, Lajšo!

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Odgovori mu, Anatote!

- ³¹Madmena pobježe,
utekoše stanovnici gebimski.
³²Još danas zaustavit će se u Nobu,
rukom prijeti gori Kćeri sionske,
Brijegu jeruzalemskom.
³³Gle, Jahve, Gospod nad Vojskama,
kreše grane silom strahovitom:
najviši su vršci posječeni,
ponajviši sniženi.
³⁴Pod sjekirom pada šumska guštara,
sa slavom svojom pada Libanon.

Dolazak pravednoga kralja

- 11** Isklijat će mladica iz panja Jišajeva,
izdanak će izbit' iz njegova korijena.
²Na njemu će duh Jahvin počivat',
duh mudrosti i umnosti,
duh savjeta i jakosti,
duh znanja i straha Gospodnjeg.
³Prodahnut će ga strah Gospodnji:
neće suditi po viđenju,
presuđivati po čuvenju,
⁴već po pravdi će sudit' ubogima
i sud prav izricat' bijednima na zemlji.
Šibom riječi svoje ošinut će silnika,
a dahom iz usta ubit' bezbožnika.
⁵On će pravdom opasati bedra,
a vjernošću bokove.
⁶Vuk će prebivati s janjetom,
ris ležati s kozličem,
tele i lavić zajedno će pasti,
a djetešce njih će vodit'.
⁷Krava i medvjedica zajedno će pasti,
a mladunčad njihova skupa će ležati,
lav će jesti slamu k'o govledo.
⁸Nad rupom gujinom igrat će se dojenče,
sisanče će ruku zavlaciti u leglo zmijinjne.
⁹Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti
na svoj svetoj gori mojoj:
zemlja će se ispuniti spoznajom Jahvinom
kao što se vodom pune mora.

Povratak izgnanika

- ¹⁰U dan onaj: Jišajev izdanak,
dignut kao stijeg narodima,
puci će željno tražiti.
I prebivalište njegovo bit će slavno.

- ¹¹U dan onaj: Jahve će drugi put ruku pružiti
da otkupi Ostatak svoga naroda,
one što ostanu iz Asira i iz Egipta,
iz Patrosa, Kuša i Elama,
iz Šineara, Hamata i s morskih otoka.
¹²Podignut će stijeg narodima,
sabrati će Izraelu prognanike
i skupiti Judi raspršene
sa sva četiri kraja zemlje.
¹³Ljubomor će nestat' Efrajimov,
bit će istrijebljeni dušmani Judini;
Efrajim neće više zavijediti Judi,
a Juda neće biti neprijatelj Efrajimu.
¹⁴Filistejcima na zapadu za vrat će sjesti,
zajedno će plijeniti sinove Istoka;
ruku će svoju pružit' na Edom i Moab,
bit će im pokorni sinovi Amonovi.
¹⁵Jahve će isušit' zaljev mora egipatskog,
zamahnut će rukom protiv Eufrata;
snagom daha razbit će ga na sedam
potoka
da se u obući može prelaziti:
¹⁶i bit će cesta Ostatku njegova naroda,
koji preživio bude iz Asira,
kao što bijaše Izraelcima
kad iziđoše iz zemlje egipatske.

Pjesma zahvalnica

- 12** Reći ćeš u dan onaj:
Hvalim te, Jahve,
razgnjevi se ti na mene,
ali se odvratio gnjev tvoj i ti me utješil!
²Evo, Bog je spasenje moje,
uzdam se, ne bojim se više,
jer je Jahve snaga moja i pjesma,
on je moje spasenje.
³I s radošću ćete crpsti vodu
iz izvora spasenja.
⁴Reći ćete u dan onaj:
Hvalite Jahvu prizivajte ime njegovo!
Objavite narodima djela njegova,
razglašujte uzvišenost imena njegova!
⁵Pjevajte Jahvi, jer stvorio divote,
neka je to znano po svoj zemlji!
⁶Kličite i radujte se, stanovnici Siona,
jer je velik među vama Svetac Izraelov!

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

3. PROROŠTVA O STRANIM NARODIMA

Protiv Babilona

13 Proroštvo o Babilonu koje vidje Izaija, sin Amosov.

²Na goletnu brdu dignite zastavu,
vičite im iz sveg grla.
Mašite rukom neka dođu
na vrata kneževska.

³Zapovijed dadoh svetim svojim ratnicima,
gnjevu svom pozvah svoje junake
koji slave veličanstvo moje.

⁴Čuj! Žagor na gorama
kao od silna naroda.
Čuj! Buka kraljevstava,
sakupljenih naroda.
To Jahve nad Vojskama
za boj vojsku pregleda.

⁵Iz daleka kraja, s granica neba dolaze oni -
Jahve i oruđa gnjeva njegova -
da svu zemlju poharaju.

⁶Kukajte, jer je blizu Jahvin dan,
k'o pohara dolazi od Svemoćnog.

⁷I sve ruke stog' malakšu ...
Svako ljudsko srce klone,

⁸strava ih je obrvala,
trudovi boli već ih spopadaju
i grče se k'o rodilja.
U prepasti jedan drugog motre,
lica su im poput plamena.

⁹Dolazi nesmiljeni Jahvin dan - gnjev i jarost -
da u pustoš zemlju prometne,
da istrijebi iz nje grešnike.

¹⁰Jer nebeske zvijezde a ni Štapani
neće više sjati svjetlošću,
pomrčat će sunce ishodeći
i mjesec neće više svijetliti.

¹¹Kaznit ću svijet za zloću,
bezbožnike za bezakonje,
dokrajčit ću ponos oholih,
poniziti nadutost silnika.

¹²Rjeđi će biti čovjek neg' žeženo zlato,
rjeđi samrtnik od zlata ofirskog.

¹³Nebesa ću potresti,
maknut će se zemlja s mjesta
od srdžbe Jahve nad Vojskama
u dan kad se izlije gnjev njegov.

¹⁴I tada, kao gazela preplašena,
kao ovce koje nitko ne prikuplja,

svatko će se vratit' svom narodu,
svatko će u zemlju svoju pobjeći.

¹⁵Koga stignu, probost će ga:
koga uhvate, mačem će sasjeći;
¹⁶pred očima smrskat će im dojenčad,
opljačkati kuće, silovati žene.

¹⁷Gle, podižem na njih Medijce
što ne cijene srebra i preziru zlato.

¹⁸Svi će mladići biti pokošeni,
sve djevojke zatrte.
Na plod utrobe neće se smilovati,
nad djecom im se oko neće sažaliti.

¹⁹Babilon, ures kraljevstava,
ures i ponos kaldejski,
bit će k'o Sodoma i Gomora
kad ih Bog zatrije.

²⁰Nikad se više neće naseliti,
od koljena do koljena ostat će nenapučen.
Arapin ondje neće dizati šatora,
nit' će pastiri ondje počivati.

²¹Počivat će ondje zvijeri pustinjske,
sove će im napuniti kuće,
nojevi će ondje stanovati,
jarci plesati.

²²Hijene će zavijati iz njegovih palača,
a čagljii iz raskošnih dvorova...
Vrijeme se njegovo bliži,
dani mu se neće produžiti.

Povratak iz progonstva

14 Da, smilovat će se Jahve Jakovu i opet izabrati Izraela, dati mu da počine u svojoj zemlji. Pridružiti će im se došljak i priključiti se domu Jakovljevu. ²Sami će narodi po njih doći i odvesti ih u njihov kraj, a njih će Dom Izraelov baštiniti u Jahvinoj zemlji kao sluge i sluškinje. I zarobit će one koji njih bijahu zarobili i gospodovat će nad svojim tlačiteljima.

Satira o smrti silnika

³U dan kad ti Jahve dade da počineš od svojih stradanja, nemira i teškog robovanja kojima te pritisnuše, ⁴zapjevat ćeš ovu rugalicu kralju babilonskom:

Kako nestade silnika?

Kako nestade tlačenja?

⁵Jahve slomi štap zlikovački
i žezlo vladarsko

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

⁶Što je bijesno bilo narode
udarcima bez kraja i konca,
što je gnjevno vladalo narodima
progoneć ih nemilice.

⁷Počiva, miruje sva zemlja
kličući od radosti.

⁸Nad tobom se raduju čempresi
i cedri libanonski:
"Otkako si pao,
ne dolaze nas više sjeći!"

⁹Zbog tebe se uzbudi Podzemlje
da te dočeka kada dođeš.
U tvoju čast ono budi sjene,
sve zemaljske mogućnike,
ono diže s prijestolja
sve kraljeve naroda.

¹⁰Svi ti oni progovaraju:
"I ti si skršen k'o i mi,
nama si sličan postao.

¹¹Oholost se tvoja sruši u Podzemlje
i buka tvojih harfa;
pod tobom je ležaj od truleži,
a crvi tvoj su pokrivač.

¹²Kako pade sa nebesa,
Svjetlonošo, sine Zorin?
Kako li si oboren na zemlju,
ti, vladaru naroda?

¹³U svom si srcu govorio:
'Uspet ću se na nebesa,
povrh zvijezda Božjih
prijesto ću sebi dići.
Na zbornoj ću stolovati gori
na krajnom sjeveru.

¹⁴Uzaći ću u visine oblačne,
bit ću jednak Višnjemu.'

¹⁵A sruši se u Podzemlje,
u dubine provalije!"

¹⁶Koji te vide, motre te i o tebi razmišljaju:
"Je li to čovjek koji je zemljom tresao
i drmao kraljevstvima,

¹⁷koji je u pustinju svijet obraćao
i sa zemljom savnjivao gradove,
koji sužnjeva svojih nikad nije kući otpuštao?"

¹⁸Kraljevi naroda svi u časti počivaju,
svaki u svojoj grobnici.

¹⁹A ti si iz groba izbačen kao smeće odvratno,
pokriven poklanima, mačem probodenima,
koji su na ploče grobne pobacani
k'o strvina zgažena!

²⁰Nećeš se združiti s njima u grobu,
jer si zemlju svoju uništio
i narod svoj poklao.
I nikad se više neće spominjati
pleme zlikovačko.

²¹Spremite pokolj djeci
za bezakonje otaca njihovih,
da se više ne dignu da osvajaju zemlju
i da ne pokriju lice svijeta!

Proroštvo protiv Babilona

²²Ustat ću na njih - riječ je Jahve nad
Vojskama - i zatrt ću Babilonu ime i ostatak, rod i
porod - riječ je Jahvina. ²³Dat ću ga u posjed
ježevima i močvarama. Pomest ću ga metlom
zatornom - riječ je Jahve nad Vojskama.

Slom Asirije

²⁴Zakleo se Jahve nad Vojskama:
"Što zamislih, zbit će se,
što naumih, izvršit će se!

²⁵Skršit ću Asur u svojoj zemlji,
zgazit ću ga na svojim gorama.
Jaram njegov s njih će spasti,
spast će im s pleća breme njegovo."

²⁶Takva je odluka stvorena
protiv čitave zemlje;
takva je ruka pružena
protiv svih naroda!

²⁷A kad Jahve nad Vojskama odluči,
tko da se usprotivi?
Kada ruku ispruži, tko da je odvrati?

Druga poslanica Korinćanima

I. OSVRT NA MINULE NEVOLJE

II. SABIRANJE MILOSTINJE ZA CRKVU U JERUZALEMU

Pavlova radost zbog pokajanja Crkve

²Shvatite nas! Nikomu nismo nanijeli nepravde, nikoga nismo upropastili, nikoga zakinuli. ³Ne govorim da osudim. Ta rekoh već: u srcima ste našim te umiremo i živimo zajedno. ⁴Veliko je moje pouzdanje u vas, uvelike se vama ponosim. Pun sam utjehe, obilujem radošću uza svu nevolju našu.

⁵Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nikakva spokoja nije imalo tijelo naše, nego nevolje odasvud: izvana borbe, iznutra strepnje. ⁶Ali Bog, tješitelj poniznih, utješi nas dolaskom Titovim. ⁷Ne samo dolaskom njegovim, nego i utjehom kojom se utješi zbog vas: obavijesti nas o vašoj čežnji, vašem jadikovanju, vašoj žarkoj ljubavi prema meni tako da se još većma obradovah.

⁸Doista, ako sam vas i ožalostio onom poslanicom, nije mi žao; ako mi i bijaše žao - vidim uistinu da vas je ta poslanica makar i načas ožalostila - ⁹sad se radujem, ne što ste se ožalostili, nego što ste se ožalostili na obraćenje. Jer ožalostili ste se po Božju te zbog nas ni u čemu niste štetovali. ¹⁰Jer žalost po Božju rađa neopozivo spasonosnim obraćenjem, a žalost svjetovna rađa smrću.

¹¹Gle, doista baš to što ste se po Božju ožalostili, kolikom gorljivošću urodi među vama, pa opravdavanjem, pa ogorčenjem, pa strahom, pa čežnjom, pa revnošću, pa kažnjavanjem. Svime ste time pokazali da ste u onome nedužni. ¹²Ako sam vam dakle pisao, nisam to zbog uvreditelja ni zbog uvrijeđenoga, nego zbog toga da vam se očituje vaša gorljivost za nas pred Bogom.

¹³To nas je utješilo. A povrh te naše utjehe još se mnogo više obradovasmo zbog radosti Titove jer svi vi okrijepiste duh njegov.

¹⁴Doista, ako sam mu se što vama pohvalio, ne postidjeh se, nego kao što smo po istini vama govorili, tako je istina bila i pohvala naša pred Titom. ¹⁵I njegovo je srce prema vama još nježnije kad se sjeti poslušnosti svih vas, kako ga sa strahom i trepetom primiste. ¹⁶Radujem se što se u svemu mogu pouzdati u vas.

II. SABIRANJE MILOSTINJE ZA CRKVU U JERUZALEMU

Poticaji na darežljivost

8 Priopćujemo vam, braćo, milost Božju koja je dana crkvama makedonskim: ²unatoč mnogim kušnjama i nevoljama izobilna njihova radost i skrajnje siromaštvo preli se u bogatstvo darežljivosti. ³Svjedočim uistinu: oni su nas dragovoljno - po svojim mogućnostima i preko mogućnosti - ⁴veoma usrdno molili za milost zajedništva u ovom posluživanju svetih. ⁵I to ne samo kako se nadasmo, nego same sebe predadoše najprvo Gospodinu, a onda nama, po volji Božjoj. ⁶Zato zamolismo Tita da kao što je započeo, tako i dovrši među vama i to djelo darežljivosti.

⁷Stoga kao što se u svemu odlikujete - u vjeri, i riječi, i spoznanju, i svakoj gorljivosti, i u ljubavi svojoj prema nama - odlikujte se i u ovoj darežljivosti.

⁸Ne zapovijedam, nego gorljivošću drugih prokušavam istinitost vaše ljubavi. ⁹Ta poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite. ¹⁰Time dajem samo savjet: to doista dolikuje vama koji već prošle godine prvi to započeste, ne samo činom nego i odlukom. ¹¹Sada dovršite to djelo da kao što spremno odlučiste, tako prema mogućnostima i dovršite. ¹²Jer ima li spremnosti, mila je po onom što ima, a ne po onom čega nema. ¹³Ne dakako: drugima olakšica, vama oskudica, nego - jednakost! ¹⁴U sadašnjem trenutku vaš suvišak za njihovu oskudicu da jednom njihov suvišak bude za vašu oskudicu - te bude jednakost, ¹⁵kao što je pisano: Nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje.

Pavao preporučuje sabirače milostinje

¹⁶A hvala Bogu koji je stavio jednaku gorljivost za vas u srce Titovo. ¹⁷On je prihvatio i molbu, ali budući da je veoma revan, otiđe k vama i dragovoljno. ¹⁸S njime pak šaljemo brata kojega s evanđelja slave sve crkve. ¹⁹Štoviše, crkve ga izabraše za našeg suputnika u ovom djelu darežljivosti kojemu služimo - na slavu samoga

Druga poslanica Korinćanima

II. SABIRANJE MILOSTINJE ZA CRKVI U JERUZALEMU

Gospodina i na našu želju ²⁰kako bismo izbjegli da nas tko ne prekori zbog ovog obilja kojim raspoložemo. ²¹Doista, revno nastojimo oko dobra ne samo pred Gospodinom nego i pred ljudima. ²²Šaljemo s njima i našega brata koji je, kako smo u mnogome često iskusili, gorljiv, a sada je još mnogo gorljiviji zbog velikoga pouzdanja u vas. ²³A Tit? Moj je drug i suradnik za vas. A braća naša? Poslanici su crkava, slava Kristova. ²⁴Pružite im dakle pred crkvama dokaz svoje ljubavi i toga da se s pravom vama ponosimo.

9 A o posluživanju svetih suviše je da vam pišem. ²Ta poznajem vašu spremnost s koje se vama ponosim pred Makedoncima: "Ahaja je spremna od prošle godine." I vaša gorljivost potaknu mnoge. ³Ipak šaljem braću da se u tome pogledu ne opovrgne što se vama ponosimo; da budete spremni kao što sam tvrdio te se - ⁴ako sa mnom dođu Makedonci i nađu vas nespremne - ne osramotimo s preuzetnosti mi, da ne kažemo vi. ⁵Smatrao sam dakle potrebnim zamoliti braću da unaprijed pođu k vama i da pripreme vaš još prije obećani dar te bude pripravan - kao dar darežljivosti, a ne škrtosti.

Korist darežljivosti

⁶Ta eno: tko sije oskudno, oskudno će i žeti; a tko sije obilato, obilato će i žeti. ⁷Svatko neka dade kako je srcem odlučio; ne sa žalošću ili na silu *jer Bog ljubi vesela darivatelja*. ⁸A Bog vas može obilato obdariti svakovrsnim darom da u svemu svagda imate svega dovoljno za se i izobilno za svako dobro djelo - ⁹kao što je pisano:

Rasipno dijeli, daje sirotinji,

pravednost njegova ostaje dovijeka.

¹⁰A onaj koji pribavlja sjeme sijaču i kruh za jelo, pribavit će i umnožiti sjeme vaše i povećati plodove pravednosti vaše. ¹¹Tako ćete se u svemu obogatiti za svakovrsnu darežljivost koja se, našim posredovanjem, izvija u zahvalnicu Bogu. ¹²Jer ovo bogoslužno posluživanje ne samo da podmiruje oskudicu svetih nego se i obilno prelijeva u mnoge zahvalnice Bogu. ¹³Osvjedočeni ovim posluživanjem, slave Boga zbog vašega pokornog ispovijedanja evanđelja Kristova i zbog velikodušnog zajedništva prema njima i prema svima. ¹⁴A moleći se za vas, čeznu za vama zbog preobilne milosti

Božje na vama. ¹⁵Hvala Bogu na njegovu neizrecivom daru!

44. tjedan,
220. dan čitanja, utorak, 3. listopada 2017.

Iz 14,28-21,17
2 Kor 10-11

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Opomena Filistejcima

²⁸One godine kad je umro kralj Ahaz, bi objavljeno ovo proroštvo:

²⁹Ne raduj se, sva Filistejo, što se slomi štap koji te udarao, jer će iz korijena zmijinjeg izaći ljutica što će izleći zmaja krilatoga.

³⁰Ubogi će pasti na mojim pašnjacima i u pouzdanju počivati siromasi; glađu ću pomoriti rod tvoj i pobiti što od tebe ostane.

³¹Kukajte, vrata! Zapomaži, grade! Strepi, sva Filistejo! Jer sa sjevera dim dolazi i čete njegove ne napušta nitko!

³²Što će se tad odgovoriti glasnici naroda?

"Jahve zasnova Sion, i u njem su zaštićeni siromasi njegova naroda."

Tužaljka nad Moabom

15 Proroštvo o Moabu. Obnoć opustošen,

šaptom pade Ar Moab!

Obnoć opustošen,

šaptom pade Kir Moab!

²Uspinju se u hram dibonski, na uzvišice da plaču; nad Nebom i nad Medebom Moab nariče!

Sve su glave ostrižene,

a sve brade obrijane;

³na ulicama oblače vreće, na njegovim krovovima leleću! Na njegovim trgovima svi nariču i suze prolijevaju.

⁴Jauču Hešbon i Eleala, do Jahasa jauk se čuje. Zato dršću bokovi Moabu, strepi duša njegova;

⁵srce Moabovo jeca, bjegunci mu idu do Soara.

Da, uz brdo Luhit

uspinju se plaćući;

putem horonajimskim

razliježe se jauk nad propašću.

⁶Da! Vode nimrimske

postadoše pustinja: trava usahla, bilja nestalo, zelenila više nema.

⁷Zato stečevinu koju stekoše i ono što prištedješe nose preko Potoka vrba.

⁸Da! Jauk se razliježe po kraju moapskom: kukanje mu do Eglajima, kukanje mu do Beer Elima.

⁹Da! Vode dimonske krvi su pune, i još jednu nesreću dodajem Dimonu: jednog lava na moapske bjegunce i na preživjele u zemlji.

Moapci bježe u Judeju

16 Šaljite jaganjce vladaru zemlje, od Stijene prema pustinji do gore Kćeri sionske.

²Kao razbjegle ptice, kao raspršeno gnijezdo bit će kćeri moapske na amonskim gazovima.

³Daj nam savjet, stvori odluku! Sred podneva sjenu svoju kao noć razastri. Sakrij izagnane, ne izdaj bjegunca.

⁴Daj da kod tebe borave prognanici moapski, budi im okriljem pred pustošnikom. Kad se skonča tlačitelj, kad nestane pustošnika, kad ugnjetač iščezne iz zemlje,

⁵učvrstit će se prijesto u blagosti i na njemu će vjerno stolovati, u šatoru Davidovu, sudac koji pravo ište i pravdu čini.

Tužaljka nad Moabom

⁶Čuli smo za nadutost Moaba, nadutost preveliku, za ponos, oholost i uznositost; isprazno je njegovo hvastanje.

⁷Zato kuka Moab, nad Moabom svi jauču, za kolačima grožđanim iz Kir Heresa jauču posve slomljeni.

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

⁸Jer uvenuše nasadi hešbonski,
trsje sibmansko,
i lišće su mu pomlatili gospodari naroda.
Sezaše do Jazera, zamicaše u pustinju;
izdanci mu dosezahu sve do mora.

⁹Zato plačem za trsjem sibmanskim
kao što plače Jazer,
suzama te ja zalijevam,
Hešbone i Elealo!
Nad plodovima tvojim, nad jematvom,
krik se začu;

¹⁰nestade iz voćnjaka veselja i radosti.
U vinogradima ne pocikuje se,
ne kliče se od radosti;
ne masti se vino u kaci,
zamuknu podvikivanje.

¹¹Zato utroba moja za Moabom
poput harfe dršće,
a grudi mi za Kir Herešom.

¹²Zaludu se pokazuje Moab,
umara se na uzvišicama
dolazeći u svetište da se moli:
ništa postići neće.

Proroštvo o Moabu

¹³Ovo je riječ koju nekoć reče Jahve protiv Moaba. ¹⁴A sada govori Jahve ovako: "Za tri godine, godine najamničke, slava će Moabova, sa svim velikim mnoštvom njegovim, potamnjeti, a što od nje ostane, bit će maleno, slabo i nemoćno."

O Damasku

17 Proroštvo o Damasku.
Gle, prestat će Damask biti gradom
i postat će hrpom ruševina;

²njegovi gradići, do vijek napušteni,
bit će pašnjak stadima;
ležat će u njima
i nitko ih neće tjerati.

³Izgubit će Efrajim utvrde,
a Damask kraljevstvo;
ostatku Arama zbit će se
što i slavi sinova Izraelovih -
riječ je Jahve nad Vojskama.

⁴U onaj dan smanjit će se slava Jakovljeva,
spast će salo tijela njegova.

⁵Bit će k'o kad žetelac žito hvata,

a ruka mu žanje klasje,
kao kad se pabirče klasovi
u refajimskoj dolini -

⁶ostat će samo pabirci;
ili kao kad se otresa maslina:
dvije-tri uljike sasvim na vrhu,
četiri ili pet na granama drveta -
riječ je Jahve, Boga Izraelova.

Kraj idolopoklonstva

⁷U onaj dan čovjek će pogledati na svog Stvoritelja i upraviti oči k Svecu Izraelovu. ⁸Neće više gledati žrtvenika, djela svojih ruku, neće više gledati onoga što njegovi prsti stvoriše: ašere i sunčane stupove.

Protiv Adonisovih vrtova

⁹U onaj će dan gradovi tvoji biti napušteni,
kao što bjehu napušteni hivijski i amorejski
kad ih ostaviše pred Izraelcima,
i opustjet će,

¹⁰jer si zaboravio Boga svog spasenja
i nisi se spomenuo Stijene svoje snage.
Stog' i sadiš ljupke biljke
i strane presađuješ mladice;

¹¹u dan kad ih posadiš, one izrastu,
a ujutro procvatu tvoje sadnice,
al' propada žetva u dan nevolje,
u dan boli neizlječive.

Poplava naroda

¹²Jao, buka naroda mnogobrojnih;
buče kao što buči more;
šum naroda koji šume
k'o što šumore silne vode.

¹³Šume narodi kao što silne vode šumore,
al' kad On im zaprijeti, bježe daleko,
po gorama razvijani kao pljeva na vjetru,
k'o prašina u vihoru.

¹⁴Navečer eto straha;
prije svanuća više ga nema:
to je sudba onih koji nas plijene
i kob onih što nas pljačkaju.

Proročanstvo protiv Kuša

18 Jao zemlji krlatih kukaca
s one strane rijeka kuških,
²tebi koja šalješ morem glasnike

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

i vodom u čamcima rogoznim.
 Idite, brze skoroteče,
 k narodu stasitu, tamnoputu,
 k narodu kog se boje odvajkada,
 narodu žilavu, zavojevaču,
 čija je zemlja rijekama izbrazdana.
³Svi stanovnici kruga zemaljskoga,
 i vi, žitelji zemlje,
 kad se zastava na brdu digne, gledajte;
 kad rog zatrubi, slušajte.
⁴Jer ovako mi govori Jahve:
 "Mirno ću gledati s mjesta svojega,
 k'o prozima žega podnevna,
 k'o rosan oblak za vrućine žetvene.
⁵Prije berbe, kad loza ocvate
 i cvijet u grozdove dozri,
 nožima će posjeći mladice,
 povezati, ukloniti grane.
⁶Svi će biti ostavljeni
 grabljivicama gorskim i zvijerima zemaljskim.
 Grabljivice će na njima ljetovati,
 zvijeri zemaljske zimovati."
⁷U ono će vrijeme narod stasiti i tamnoputan,
 narod kojega se boje odvajkada, narod žilav i
 zavojevački, čija je zemlja izbrazdana rijekama,
 donositi darove Jahvi nad Vojskama, k mjestu
 imena Jahve nad Vojskama - na goru Sion.

Protiv Egipta

19 Proroštvo o Egiptu.
 Gle, Jahve sjedi na brzu oblaku,
 u Egipt dolazi.
 Dršću pred njim idoli egipatski,
 u njedrima premire srce Egipćana.
²Podbost ću Egipćane protiv Egipćana,
 i brat će se s bratom svojim boriti,
 drug s drugom, grad s gradom,
 a kraljevstvo s kraljevstvom.
³Egiptu se pamet muti,
 ja sprečavam njegove naume;
 oni traže idole i vrače,
 opsjenare i gatare.
⁴Egipćane ja predajem
 u ruke gospodaru okrutnu,
 kralj silovit njima će vladati -
 riječ je Jahve nad Vojskama.
⁵Nestat će vode iz mora,
 presahnut će i presušiti Rijeka,
⁶zaudarat će propokopi,

spast će rukavci Rijeke egipatske i presušiti.
 Uvenut će trska i sita,
⁷sva zelen pokraj Nila;
 usahnut će na Nilu svi usjevi,
 propast će, raspršit' se, iščeznuti.
⁸Tužit će ribari,
 kukat će svi što u Nil udicu bacaju;
 jadikovat će oni
 što u vodi mrežu razapinju.
⁹Postidjet će se lanari,
 grebenari i tkači bijela tkanja.
¹⁰Snuždit će se tkalci,
 rastužiti radnici.
¹¹Pravi su luđaci knezovi soanski,
 mudri savjetnici faraonovi glupo svjetuju;
 kako se usuđujete reći faraonu:
 "Učenik sam mudraca,
 učenik drevnih kraljeva?"
¹²Tâ gdje su tvoji mudraci?
 Nek' ti dojava i obznane
 što je Jahve nad Vojskama
 nakanio s Egiptom.
¹³Ludi su knezovi taniški,
 prevareni knezovi memfiški,
 oni zavode Egipt,
 glavare njegovih plemena.
¹⁴U njih je ulio Jahve
 duh vrtoglavi
 te zavode Egipt u svakom mu činu
 da tetura k'o pijanac kada bljuje.
¹⁵U Egiptu više ne može uspjeti ništa
 od onog što čine glava i rep, palma i sita.

Obraćanje Egipta i Asirije

¹⁶U onaj će dan Egipćani postati kao žene,
 drhtat će i strepiti od zamaha ruke Jahve nad
 Vojskama kojom će zamahnuti na njih. ¹⁷Zemlja
 će Judina biti na užas Egiptu; kad god je se sjeti,
 strah će ga obuzeti zbog onoga što je Jahve nad
 Vojskama protiv njega naumio. ¹⁸U onaj će se dan
 u zemlji egipatskoj pet gradova što govore
 kanaanskim jezikom zakleti Jahvi nad Vojskama;
 jedan će se od njih zvati Ir Hahres. ¹⁹U onaj će
 dan biti žrtvenik Jahvin usred zemlje egipatske i
 stup posvećen Jahvi blizu granice njegove. ²⁰To
 će Jahvi nad Vojskama biti znak i svjedočanstvo u
 egipatskoj zemlji. Kad zazovu Jahvu protiv
 tlačitelja, on će im poslati spasitelja i vođu da ih
 izbavi. ²¹I objavit će se Jahve Egipćanima, i u onaj

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

će dan Egipćani spoznati Jahvu; služiti će mu žrtvama i prinosima, zavjetovat će se i izvršavati zavjete. ²²Jahve će teško udariti Egipćane, ali će ih iscijeliti; obratit će se oni Jahvi i on će ih uslišiti i iscijeliti. ²³U onaj će dan ići cesta od Egipta do Asirije. Asirci će dolaziti u Egipat, a Egipćani u Asiriju. Egipat i Asirija služiti će Jahvi.

²⁴U onaj će dan Izrael, treći s Egiptom i Asirijom, biti blagoslovljen usred zemlje. ²⁵Jahve nad Vojskama blagoslovit će ga: "Nek' je blagoslovljen", reći će, "moj narod egipatski, djelo mojih ruku Asirija i baština moja Izrael."

Vijest o osvajanju Ašdoda

20 U godini kad je vrhovni vojskovođa, koga bijaše poslao Sargon, kralj asirski, došao u Ašdod, napao ga i zauzeo, ²u to vrijeme reče Jahve po Izaiji, sinu Amosovu: "Hajde, skini kostrijet s bokova i obuću izuj s nogu." On to učini te iđaše gol i bos. ³Tada reče Jahve: "Kao što je sluga moj Izaija tri godine išao gol i bos kao znak i znamenje Egiptu i Kušu, ⁴tako će kralj asirski odvesti sužnje iz Egipta i izgnanike iz Kuša, mlade i stare, gole i bose, otkrivenih zadnjica, sramote Egipta. ⁵Zbunit će se tad i posramiti zbog Kuša, svoje uzdanice, i Egipta, svojega ponosa. ⁶I reći će u onaj dan stanovnici ovog primorja: 'Eto, to je uzdanica naša kojoj se utjecasmo da nam pomogne i spasi nas od kralja asirskoga. A kako da se mi spasimo?'"

Propast Babilona

21 Proroštvo primorskoj pustinji. Kao što vihori, hujeći nad Negebom, dolaze iz pustinje, kraja strahotna ²- otkri mi se u strašnom viđenju - tako pljačkaš pljačka, pustošnik pustoši. "Navali, Elame, opsjedni, Medijo! Dokrajčit ću sve jauke." ³Zato bedra moja probadaju grčevi; bolovi me spopadaju k'o trudovi porodilju; od smućenosti ogluših, od straha obnevidjeh. ⁴Srce mi dršće, groza me obuze, sumrak za kojim čeznuh postade mi užas. ⁵Postavljaju stol, prostiru stolnjak, jede se i pije ... Ustajte, knezovi, mažite štit!

⁶Jer Gospod mi ovako reče:

"Idi, postavi stražara! Što vidi, nek' javi.

⁷Vidi li konjanike, jahače udvojene, jahače na magarcima, jahače na devama, neka dobro pazi s pažnjom napetom!"

⁸A stražar viknu:

"Povazdan, Gospodaru, stojim na stražarnici, čitavu noć na straži prostojim."

⁹I gle, dolaze konjanici, jahači udvojeni.

Oni mi viknuše, oni rekoše:

"Pade, pade Babilon!

Svi kipovi njegovih bogova o zemlju se razbiše."

¹⁰Omlaćeno žito, čedo gumna moga, što čuh od Jahve nad Vojskama, Boga Izraelova, objavih vam!

Odgovor Edomcima

¹¹Proroštvo o Edomu.

Viču mi iz Seira:

"Stražaru, koje je doba noći?

Stražaru, koje je doba noći?"

¹²Stražar odgovori:

"Dolazi jutro, a zatim opet noć.

Hoćete li pitati, pitajte, vratite se, dođite!"

Opomena Arapima

¹³Proroštvo o Arapima.

U šikarama pustinjskim počivate, dedanske karavane.

¹⁴Vodu iznesite pred žedne, stanovnici zemlje temske, iziđite s kruhom pred bjeGUNCA.

¹⁵Pred mačevima bježe oni, pred mačem trgnutim, pred lukom zapetim, pred bojem žestokim.

Protiv Kedra

¹⁶Da, ovako mi reče Gospod: "Još jedna godina, godina nadničarska, i nestat će sve slave Kedrove. ¹⁷A od mnogobrojnih strijelaca među hrabrim sinovima Kedrovim malo će ih ostati." Tako je govorio Jahve, Bog Izraelov.

Druga poslanica Korinćanima

III. PAVLOVA OSOBNA OBRANA

III. PAVLOVA OSOBNA OBRANA

Odgovor na optužbu slabosti

10 Ja, Pavao, osobno vas zaklinjem blagošću i obazrivošću Kristovom - ja koji sam licem u lice među vama "skroman", a nenazočan prema vama "odvažan" - ²molim da, jednom nazočan, ne moram biti odvažan smionošću kojom se kanim osmjeliti protiv nekih što smatraju da mi po tijelu živimo. ³Jer iako živimo u tijelu, ne vojujemo po tijelu. ⁴Ta oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego božanski snažno za rušenje utvrda. Obaramo mudrovanja ⁵i svaku oholost koja se podiže protiv spoznanja Boga i zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu; ⁶i spremni smo kazniti svaku nepokornost čim bude savršena vaša pokornost.

⁷Gledajte što je očito! Ako je tko uvjeren da je "Kristov", neka sam ponovno promisli ovo: kako je on Kristov, tako smo i mi. ⁸Kad bih se doista i malo više pohvalio našom vlašću - koju nam Gospodin daje za vaše izgrađivanje, a ne rušenje - ne bih se morao stidjeti. ⁹Samo da se ne bi činilo kao da vas zastrašujem poslanicama! ¹⁰Jer "poslanice su, kaže, stroge i snažne, ali tjelesna nazočnost nemoćna i riječ bezvrijedna". ¹¹Takav neka promisli ovo: kakvi smo nenazočni riječju u poslanicama, takvi smo i nazočni djelom.

Odgovor na optužbu častohleplja

¹²Ne usuđujemo se, doista, izjednačiti ili usporediti s nekima koji sami sebe preporučuju, ali nisu razumni jer sami sebe sobom mjere i sami sebe sa sobom uspoređuju. ¹³Mi se pak nećemo hvaliti u bezmjerje, nego po mjeri, mjerilu što nam ga odmjeri Bog kao mjeru: doprijeti sve do vas. ¹⁴Jer mi ne posežemo preko svoga, kao da još nismo stigli do vas. Ta prvi doista doprijesmo do vas s evanđeljem Kristovim. ¹⁵Ne hvalimo se u bezmjerje, tuđim naporima. A nadamo se da ćemo s uzrastom vaše vjere među vama i mi - po našem mjerilu - prerasti u izobilje: ¹⁶i preko vaših granica navijestiti evanđelje, a ne hvastati se onim što je već učinjeno na tuđem području. ¹⁷Tko se hvali, u Gospodinu neka se

hvali. ¹⁸Ta nije prokušan tko sam sebe preporučuje, nego koga preporučuje Gospodin.

Pavlova prednost pred protivnicima

11 O kad biste podnijeli nešto malo bezumlja mojega! Da, podnesite me! ²Ljubomorani sam doista na vas Božjim ljubomorom: ta zaručih vas s jednim mužem, kao čistu djevicu privedoh vas Kristu. ³Ali se bojim da se - kao što zmija zavede Evu svojom lukavštinom - misli vaše ne pokvare i odmetnu od iskrenosti prema Kristu. ⁴Uistinu, ako tko dođe i propovijeda drugog Isusa, kojega mi nismo propovijedali - ili ako drugoga Duha primete, kojega niste primili; ili drugo evanđelje, koje niste prigrlili - takva lijepo podnosite. ⁵Smatram, eto, da ni u čemu nisam manji od "nadapostola". ⁶Jer ako sam i nevjest u govoru, nisam u znanju; naprotiv, u svemu vam ga i pred svima očitovasm.

⁷Ili sam grijeh počinio što sam vam - ponizujući sebe da se vi uzvisite - besplatno navješćivao Božje evanđelje? ⁸Druge sam crkve plijenio, od njih primao potporu da bih mogao vama služiti. I dok bijah u vas, premda u oskudici, nikomu nisam bio na teret. ⁹U oskudici su mi pomogla braća koja dođoše iz Makedonije. U svemu sam se čuvao da vam ne budem težak, a i čuvat ću se. ¹⁰Istine mi Kristove u meni, ove mi hvale nitko neće oduzeti u ahajskim krajevima. ¹¹Zašto? Jer vas ne ljubim? Bog znade!

¹²A što činim, i dalje ću činiti da izbijem izliku onima koji izliku traže ne bi li se s nama izjednačili u onom čime se hvastaju. ¹³Jer takvi su ljudi lažni apostoli, himbeni radnici, prurušuju se u apostole Kristove. ¹⁴I nikakvo čudo! Ta sam se Sotona prurušuje u anđela svjetla. ¹⁵Ništa osobito dakle ako se i službenici njegovi prurušuju u službenike pravednosti. Svršetak će im biti po djelima njihovim.

¹⁶Opet velim: da me tko ne bi smatrao bezumnim! Uostalom, primite me makar i kao bezumna da se i ja nešto malo pohvalim. ¹⁷Što govorim, ne govorim po Gospodnju, nego kao u bezumlju, u ovoj hvalisavoj smionosti.

Druga poslanica Korinćanima

III. PAVLOVA OSOBNA OBRANA

¹⁸Budući da se mnogi hvale po ljudsku, i ja ću se hvaliti. ¹⁹Ta rado podnosite bezumne, vi umni! ²⁰Da, podnosite ako vas tko zarobljava, ako vas tko proždire, ako tko otima, ako se tko uznosi, ako vas tko po obrazu bije. ²¹Na sramotu govorim: bili smo, biva, slabi! Ipak, čime se god tko osmjeljuje - u bezumlju govorim - osmjeljujem se i ja! ²²Hebreji su? I ja sam! Izraelci su? I ja sam! Potomstvo su Abrahamovo? I ja sam! ²³Poslužitelji su Kristovi? Kao mahnit govorim: ja još više! U naporima - preobilno; u tamnicama - preobilno; u batinama - prekomjerno; u smrtnim pogiblima - često. ²⁴Od Židova primio sam pet puta po četrdeset manje jednu. ²⁵Triput sam bio šiban, jednom kamenovan, triput doživio brodolom, jednu noć i dan proveo sam u bezdanu. ²⁶Česta putovanja, pogibli od rijeka, pogibli od razbojnika, pogibli od sunarodnjaka, pogibli od pogana, pogibli u gradu, pogibli u pustinji, pogibli na moru, pogibli od lažne braće; ²⁷u trudu i naporu, često u nespavanju, u gladu i žeđi, često u postovima, u studeni i golotinji! ²⁸Osim toga, uz drugo, salijetanje svakodnevno, briga za sve crkve. ²⁹Tko je slab, a ja da ne budem slab? Tko se sablažnjuje, a ja da ne izgaram? ³⁰Treba li se hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti. ³¹Bog i Otac Gospodina Isusa, blagoslovljen u vijeke, zna da ne lažem. ³²U Damasku namjesnik kralja Arete čuvaše grad damaščanski hoteći me uhvatiti. ³³Ali kroz prozor spustiše me u košari preko zida te umakoh njegovim rukama.

44. tjedan,
221. dan čitanja, srijeda, 4. listopada 2017.

Iz 22,1-27,1
2 Kor 12-13

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Protiv radovanja u nevrjeme

- 22** Proroštvo o Dolini viđenja:
 Što ti je da uzlaziš sav na krovove,
²grade pun vreve, grade bučni, grade razigrani?
 Pobijeni tvoji ne padoše od mača,
 nit' u boju poginuše mrtvi tvoji;
³glavari svi ti zajedno pobjegoše,
 u ropstvo padoše luka ne napevši.
 Zasužnjeni su svi tvoji knezovi,
 zalud umakoše daleko.
⁴Zato velim: "Ostavite me,
 zaplakat ću gorko; nemojte me tješiti
 zbog uništenja naroda mog."
⁵Jer ovo je dan pometnje i rasula
 od Jahve, Gospoda nad Vojskama.
 U Dolini viđenja zid se ruši,
 vapaj za pomoć diže se u goru.
⁶Elam tobolac uzima,
 Aram konja jaše, a Kir štit otkriva.
⁷Krasne doline tvoje pune su bojnih kola,
 konjanici stižu pred vrata.
⁸Tako pada Judi zaštita.

Protiv vojnih priprema

- U onaj dan svrnuo si pogled
 na oružje u Šumskoj kući.
⁹Vidjeste da u gradu Davidovu
 ima mnogo pukotina.
 Sabraste vodu iz Donjega ribnjaka.
¹⁰Prebrojiste kuće jeruzalemske,
 porušiste kuće da zid učvrstite.
¹¹Između dva zida načiniste spremište
 za vodu iz starog ribnjaka.
 Ali se ne obazreste na Tvorca,
 nit' vidjeste onog što davno sve smisli.
¹²Gospod, Jahve nad Vojskama,
 pozivaše vas u dan onaj
 da plačete i tugujete,
 da obrijete glave i pripašete kostrijet.
¹³A gle: radost i veselje,
 ubijaju goveda i kolju ovce;
 jedu meso i piju vino:
 "Jedimo i pijmo, jer sutra nam je mrijeti."
¹⁴Ali Jahve nad Vojskama objavi mi:
 "Dok ne umrete,
 grijeh taj neće vam se oprostiti",
 reče Jahve, Gospod nad Vojskama.

Protiv Šibne

- ¹⁵Ovako govori Jahve,
 Gospod nad Vojskama:
 "Hajde, idi k onom dvorjaninu,
 k Šibni, nadstojniku dvora,
¹⁶koji kleše sebi grob na uzvisini
 i u stijeni sebi prebivalište usijeca:
 'Što tu posjeduješ i koga tu imaš
 da sebi klešeš grobnicu?'
¹⁷Gle, Jahve će te baciti daleko
 udarcem jednim jedinim,
 snažno će te uhvatiti,
¹⁸smotat će te u klupko,
 kao loptu te baciti po zemlji širokoj!
 Ondje ti ćeš umrijeti,
 s kolima što ti bijahu na slavu,
 ti, sramoto dvoru svoga gospodara!"

Druga besjeda protiv Šibne

- ¹⁹Lišit ću te tvoje službe,
 otjerat te sa tvog mjesta;
²⁰i pozvat ću svoga slugu
 Eljakima, sina Hilkijina.
²¹Obući ću mu tvoju haljinu,
 tvojim ću ga pojasom opasat',
 tvoju ću mu vlast predati u ruke
 te će biti otac žiteljima jeruzalemskim
 i kući Judinoj.
²²Metnut ću mu na pleća
 ključ od kuće Davidove:
 kad otvori, nitko neće zatvoriti,
 kad zatvori, nitko neće otvoriti.
²³Kao klin zabit ću ga na tvrdu mjestu;
 i postat će prijestol slave
 domu oca svojega.

Propast

- ²⁴O njega će se vješati sva slava njegova
 doma očinskog, izdanci i potomstvo, sve malo
 posuđe, od zdjelica do čupova. ²⁵U onaj dan - riječ
 je Jahve nad Vojskama - izvući će se klin zabijen
 na tvrdu mjestu, slomit će se i pasti. I sav teret što
 je visio na njemu razbit će se, jer je Jahve govorio.

O Tiru i Sidonu

- 23** Proroštvo o Tiru.
 Kukajte, lađe taršiške,
 jer vaša je tvrđa razorena!

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Javljeno im je
dok se iz kitimske vraćahu zemlje.

²Umuknite, stanovnici primorja,
trgovci sidonski,
kojih su glasnici brodili morem
po vodi velikoj.

³Sjetva Nila, žetva Rijeke,
bijaše njegovo bogatstvo.
On bijaše sajmište narodima.

⁴Stidi se, Sidone, jer more govori:
"Ne hvataju me trudovi niti rađam,
ne odgajam momaka
nit' podižem djevojaka."

⁵Uzdrhtat će Egipćani
kad o Tiru vijest čuju.

⁶Otplovite u Taršiš, kukajte,
stanovnici primorja.

⁷Je li to vaš grad veseli
što postoji od davnih davnina
i noge ga daleko nosile
da se ondje naseli?

⁸Tko li je to odlučio protiv Tira okrunjenog,
kojeg trgovci bijahu knezovi
a prekupci odličnici zemlje?

⁹Jahve nad Vojskama odluči tako
da osramoti ponosnu slavu,
da ponizi sve odličnike zemlje.

¹⁰Obrađuj zemlju, kćeri taršiška,
tvoje luke više nema!

¹¹Ruku svoju Gospod diže na more
i kraljevstvima zadarma.
Zapovjedi Jahve da se razore
tvrđave kanaanske.

¹²Rekao je: "Nećeš više klikovati,
okaljana djevice, kćeri sidonska!"
Ustani i idi u Kitim;
ni ondje nećeš imati mira.

¹³Evo zemlje kitimske ...
podižu se kule opsadne,
razaraju utvrde,
sve je ruševina.

¹⁴Kukajte, brodovi taršiški,
razorena je vaša tvrđava!

Tir u ropstvu

¹⁵Dogodit će se, u onaj dan, da će Tir biti
zaboravljen sedamdeset godina, kao dani jednoga
kralja. A poslije sedamdeset godina Tiru će biti
kao bludnici iz pjesme:

¹⁶"Uzmi gitaru i skići se gradom,
bludnice zaboravljena!
Sviraj lijepo, pjevaj mnogo,
da te se spomenu!"

¹⁷Poslije sedamdeset godina pohodit će Jahve
Tir. I grad će opet dobivati svoju plaću bludničku.
Podavat će se bludu sa svim kraljevstvima svijeta
na licu zemlje. ¹⁸Ali će njegova dobit i plaća biti
posvećena Jahvi; neće se zgrtati ni čuvati, nego
će njegova dobit biti za one koji prebivaju pred
Jahvom da imaju hrane do sita i doličnu odjeću.

4. APOKALIPSA

Sud

24 Gle, Jahve razvaljuje zemlju,
razara je, nakazi joj lice,
raspršuje stanovnike njene.

²Svećenik će biti k'o i narod,

gospodar k'o i sluga,
gospodarica k'o i sluškinja,
prodavač k'o i kupac,
zajmodavac k'o i zajmoprimac,
vjerovnik k'o i dužnik.

³Opustošena će biti zemlja,
opljačkana sasvim,
jer je Jahve odlučio.

⁴Zemlja tuži, vene,
svijet gine, gasne,
nebo sa zemljom propada.

⁵Oskvmjena je zemlja
pod žiteljima svojim,
jer prestupiše Zakon, pogaziše odredbu,
Savez vječni razvrgoše.

⁶Zato prokletstvo proždire zemlju,
okajavaju stanovnici njeni.
Zato su sažgani žitelji zemljini
i malo je ljudi preostalo.

Razoreni grad

⁷Vino tuguje, loza vene,
uzdišu svi što bijahu srca vesela.

⁸Prestalo je veselje uz bubnje,
zamrla je graja razigrana;
umukla je glazba gitara.

⁹Ne pije se više vino uz pjesmu,
ogrknju piće silovito.

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

- ¹⁰Razoren je grad ništavila,
zatvoren ulaz svim kućama.
- ¹¹Jauk po ulicama zbog vina,
nesta svakog veselja,
radost je iz zemlje prognana.
- ¹²Tek pustoš ostade u gradu,
u trijeske smrskana su vrata.
- ¹³Jer tako se zbiva na zemlji,
među narodima,
kao kad se oberu masline
il' paljetkuje grožđe nakon berbe.
- ¹⁴Oni glas podižu, kliču od radosti;
uznose s mora veličajnost Jahvinu.
- ¹⁵I na istoku ime Jahve slave oni,
na otocima mora ime Jahve, Boga Izraelova.
- ¹⁶S kraja zemlje čujemo pjesme:
"Slava Pravedniku!"
Ali ja kažem: "Propadoh! Propadoh! Jao meni!
Vjerolomci se iznevjeriše,
nevjerom se, vjerolomci, iznevjeriše."
- ¹⁷Strava, jama, zamka
tebi, žitelju zemlje:
- ¹⁸tko pred glasom strave uteče
u jamu će upasti;
tko se iz jame izvuče
zamka će ga uhvatit'.

Nastavak pjesme o Sudu

- Da, otvorit će se ustave u visini
i zatresti zemlji temelji.
- ¹⁹Zemlja će se grozno razbiti,
zemlja će se strašno raspući,
zemlja će se silno uzdrmati,
- ²⁰zemlja će zateturati poput pijanca,
zanjihat se poput kolibe;
toliko će joj otežati bezakonje njeno
da će pasti i neće više ustati.
- ²¹I dogodit će se u onaj dan:
Jahve će kazniti u visini Vojsku nebesku,
a na zemlji sve kraljeve zemaljske;
- ²²bit će sakupljeni i zaslužnjeni u jami,
zatvoreni u tamnicu
i nakon mnogih dana kažnjeni.
- ²³Pocrvenjet će mjesec,
postidjet se sunce,
jer će kraljevati Jahve nad Vojskama
na gori Sionu i u Jeruzalemu
i Slava će mu sjati pred starješinama.

Molitva zahvalnica

- 25** Jahve, ti si Bog moj,
uznosim te, tvoje ime slavim,
jer si proveo čudesan naum,
smišljen od davnine, istinit i vjeran,
- ²jer grad si pretvorio u hrpu kamenja,
a mjesto utvrđeno u ruševine.
Tvrđa neprijateljska više nije grad,
dovijeka se više obnoviti neće.
- ³Zato te slavi narod snažan,
grad moćnih plemena tebe se boji;
- ⁴jer ti si utočište nevoljnom,
utočište ubogom u nevolji;
ti si skrovište od pljuska
i od žege zaklon,
jer čud je silnička
kao pljusak zimski;
- ⁵kao žega nad zemljom sušnom
ti gušiš graju neprijatelja;
kao žega sjenom oblaka
prekinu se silniku pjesma pobjednička.

Mesijanska svečanost

- ⁶I Jahve nad Vojskama spremiće
svim narodima na ovoj gori
gozbu od pretiline,
gozbu od izvrsna vina,
od pretiline sočne,
od vina staložena.
- ⁷Na ovoj gori on će raskinuti
zastor što zastiraše sve narode,
pokrivač koji sva plemena pokrivaše
- ⁸i uništiti će smrt zasvagda.
I suzu će sa svakog lica
Jahve, Gospod, otrti -
sramotu će svog naroda
na svoj zemlji skinuti:
tako Jahve reče.
- ⁹I reći će se u onaj dan:
"Gle, ovo je Bog naš,
u njega se uzdasmo, on nas je spasio;
ovo je Jahve u koga se uzdasmo!
Kličimo i veselimo se spasenju njegovu,
- ¹⁰jer ruka Jahvina na ovoj gori počiva!"
Moab je izgažen na svome mjestu
kao što se gazi slama na buništu;
- ¹¹ondje on razmahuje rukama
kao što ih razmahuje plivač kada pliva.

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Ali Jahve obara njegovu ponositost
i propinjanja ruku njegovih.

¹²Visoku tvrđu tvojih zidina on razvaljuje,
na zemlju baca, u prah ruši.

Pobjednička pjesma

26 U onaj dan pjevat ću ovu pjesmu u
zemlji Judinoj:

"Tvrđ grad mi imamo:
za obranu nam On podiže zidove
i predziđa.

²Otvorite vrata! Nek' uđe narod pravedni
koji čuva vjernost,

³čiji je značaj čvrst,
koji čuva mir jer se u te uzda.

⁴Uzdajte se u Jahvu dovijeka,
jer Jahve je Stijena vječna;

⁵on obara one koji obitavahu visoko,
razvaljuje tvrđu visoku,
ruši u prah, sravnjuje sa zemljom,

⁶te je gaze noge,
noge ubogih i koraci nevoljnih."

Psalam

⁷Put je pravednikov prav,
ti ravniš stazu pravednom.

⁸Da, na stazi tvojih sudova
željno te, Jahve, čekamo;
ime tvoje i spomen tvoj duša nam žudi.

⁹Dušom svojom žudim tebe noću
i duhom svojim u sebi te tražim.
Jer kad se na zemlji pojave tvoji sudovi,
uče se pravdi stanovnici kruga
zemaljskoga.

¹⁰Ako se pomiluje opaki,
on se ne uči pravednosti.
U zemlji pravednosti on čini bezakonje
i ne obazire se na veličanstvo Jahvino.

¹¹Jahve, ruka je tvoja podignuta,
a oni je ne vide.
Nek' vide i postide se,
nek' ih proguta revnost za narod,
nek' ih proždre oganj pripravljen
dušmanima tvojim.

¹²Jahve, ti mir nama daješ,
jer ti si tvorac svih djela naših.

¹³Jahve, Bože naš, gospodarili su nama
osim tebe drugi gospodari,

ali tebe jedinog, ime tvoje, častimo.

¹⁴Mrtvi neće oživjeti,
sjene neće uskrsnuti,
jer ti si ih kaznio i uništio
i zatro svaki spomen na njih!

¹⁵Umnožio si narod, Jahve,
umnožio si narod, proslavio se,
proširio sve granice zemlje!

¹⁶Jahve, tražili su te u nevolji;
izlijevali tihu molitvu,
kad ih je stigla tvoja kazna.

¹⁷Kao što se trudna žena pred porođajem
grči i viče u bolovima,
takvi smo, Jahve, pred tobom.

¹⁸Zatrudnjeli smo, u mukama smo
kao da rađamo,
nismo donijeli duha spasenja zemlji
nit' se rodiše stanovnici svijeta.

¹⁹Tvoji će mrtvi oživjeti, uskrsnut će tijela.
Probudite se i kličite, stanovnici praha!
Jer rosa je tvoja - rosa svjetlosti,
i zemlja će sjene na svijet dati.

Proroštvo

²⁰Hajde, narode moj, uđi u sobe
i vrata za sobom zatvori.
Sakrij se časkom dok jarost ne prođe.

²¹Jer, gle, izići će Jahve
iz svog prebivališta
da stanovnike zemljine kazni
što se o njeg' ogriješiše.
Izbacit će zemlja svu krv
što je na njoj prolivena
i neće više kriti onih
koji su na njoj poklani.

27 U onaj dan kaznit će Jahve
mačem ljutim, velikim i jakim
Levijatana, zmiju hitru,
Levijatana, zmiju vijugavu,
i ubit će zmaja morskoga.

Prva poslanica Korinćanima

II. ODGOVORI NA RAZLIČITA PITANJA

12 Hvaliti se treba? Ne koristi doduše ali - dolazim na viđenje i objave Gospodnje. ²Znam čovjeka u Kristu: prije četrnaest godina - da li u tijelu, ne znam; da li izvan tijela, ne znam, Bog zna - taj je bio ponesen do trećeg neba. ³I znam da je taj čovjek - da li u tijelu, da li izvan tijela, ne znam, Bog zna - ⁴bio ponesen u raj i čuo neizrecive riječi, kojih čovjek ne smije govoriti. ⁵Time ću se hvaliti, a samim se sobom neću hvaliti osim slabostima svojim. ⁶Uistinu, kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman; istinu bih govorio. Ali se uzdržavam da ne bi tko mislio o meni više nego što vidi na meni ili što čuje od mene.

⁷I da se zbog uzvišenosti objava ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara da se ne uzoholim. ⁸Za to sam triput molio Gospodina, da odstupi od mene. A on mi reče: ⁹"Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje." Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. ¹⁰Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak.

¹¹Postao sam bezuman! Vi me natjeraste. Ta trebalo je da me vi preporučite jer ni u čemu nisam manji od "nadapostola", premda nisam ništa. ¹²Znamenja apostolstva moga ostvarena su među vama u posvemašnjoj postojanosti: znakovima i čudesima i silnim djelima. ¹³Ta u čemu ste to manji od drugih crkava, osim što vam ja nisam bio na teret? Oprostite mi ovu "nepravdu". ¹⁴Evo, spremam se treći put doći k vama i neću vam biti na teret jer ne ištem vaše, nego vas. Djeca doista nisu dužna stjecati roditeljima, nego roditelji djeci. ¹⁵A ja ću najradije trošiti i istrošiti se za duše vaše. Ako vas više ljubim, zar da budem manje ljubljen? ¹⁶Ali neka! Ja vas nisam opterećivao, nego, "lukav" kako jesam, "na prijevaru vas uhvatih". ¹⁷Da vas možda nisam zakinuo po kome od onih koje poslao k vama? ¹⁸Zamolio sam Tita i poslao s njime brata. Da vas možda Tit nije u čemu zakinuo? Zar nismo hodili u istom duhu? I istim stopama?

Pavlova bojazan i briga

¹⁹Odavna smatrate da se pred vama branimo. Pred Bogom u Kristu govorimo: sve je to, ljubljene, za vaše izgrađivanje. ²⁰Bojim se doista da vas kada dođem, možda neću naći kakve bih htio i da ćete vi mene naći kakva ne biste htjeli: da ne bi možda bilo svađa, zavisti, žestina, spletkarenja, klevetanja, došaptavanja, nadimanja, buna; ²¹da me opet kada dođem, ne bi ponizio Bog moj kod vas kako ne bih morao oplakivati mnoge koji su prije sagriješili, a nisu se pokajali za nečistoću i bludnost i razvratnost koju počinise.

13 Evo treći put idem k vama. Svaka presuda neka počiva na iskazu dvojice ili trojice svjedoka. ²Onima koji su prije sagriješili i svima drugima rekoh već i opet - kao onda drugi put nazočan, tako i sada nenazočan - unaprijed velim: ako opet dođem, neću štedjeti. ³Jer vi tražite dokaz da u meni govori Krist koji prema vama nije nemoćan, nego je snažan među vama. ⁴I raspet bi, istina, po slabosti, ali živi po snazi Božjoj. I mi smo, istina, slabi u njemu, ali ćemo po snazi Božjoj živjeti s njime za vas.

⁵Same sebe ispitujte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste pravi. ⁶A spoznat ćete, nadam se, da smo mi pravi. ⁷Molimo se Bogu da ne činite nikakva zla; ne da se mi pokažemo pravi, nego da vi dobro činite, pa izašli mi i kao nepravi. ⁸Ta ništa ne možemo protiv istine, nego samo za istinu. ⁹Da, radujemo se kad smo mi slabi, a vi jaki. Za to se i molimo, za vaše usavršavanje. ¹⁰To vam nenazočan pišem zato da nazočan ne bih morao oštro nastupiti vlašću koju mi Gospodin dade za izgrađivanje, a ne za rušenje.

ZAKLJUČAK

Poticaji. Pozdravi. Želje

¹¹Uostalom, braćo, radujte se, usavršujte se, tješite se, složni budite, mir njegovajte i Bog ljubavi i mira bit će s vama.

¹²Pozdravite jedni druge svetim cjelovom.

Pozdravljaju vas svi sveti.

¹³Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama!

44. tjedan,
222. dan čitanja, četvrtak, 5. listopada
2017.

Iz 27,2-30,26
Gal 1-2

Poslanica Galaćanima

Galacija je bila velika rimska pokrajina koja se protezala gotovo od obale do ovale: zahvaćala je planine i visoravni današnje središnje Turske. Ne znamo koliki je dio tog područja Pavao evangelizirao. Ali prema Djelima apostolskim (Dj13-14) osnovao je Crkve u južnim dijelovima, u Antiohiji, Ikoniju, Listri (Timotejev rodni grad) i Derbi, na svom prvom misijskom putovanju. Znamo i za dva kasnija posjeta tim područjima (Dj 16,6; 18,23).

Nedugo nakon Prvog Pavlovog misijskog putovanja stigli su u Galaciju drugi židovski učitelji. Dok je Pavao naučavao da su pokajanje i vjera dostatni da se stekne Božje oproštenje i novi život, ovi su ljudi uporno nastojali da se obraćenici s poganstva moraju obrezati i vršiti židovski Zakon - što znači da moraju postati Židovi - ako se žele spasiti. Isto se događalo i u Antiohiji Sirijskoj. Kad je Pavao to dočuo, izbežumio se (Gal 4,20). Uvidio je da to pogađa same korijene kršćanske poruke. Spasenje, novi život, Božji je dar svima koji vjeruju. Nitko ga ne može sam zaslužiti pa živio i u savršenom

skladu sa zapovijedima Božjim. A ti su ljudi tvrdili da sama vjera nije dovoljna, da spasenje treba zaslužiti odreženim djelima. Zaveli su tako s poganstva mnoge obraćene Galaćane. Ta očajna situacija izazvala je Pavla na najdrastičnije riječi što ih nalazimo u njegovim poslanicama.

Pavao je pisao ovu poslanicu vjerojatno 47. godine, nešto prije Sabora u Jeruzalemu koji je sazvan zbog tog pitanja (Dj 15). Devet do deset godina kasnije, Pavao u Poslanici Rimljanima opet dodiruje mnoge od tih tema, ali ih, jer okolnosti nisu više tako drastične, razmatra mirnije. Poslanica Galaćanima ostaje manifest kršćanske slobode.

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Jahvin vinograd

²U onaj dan pjevajte mu,
vinogradu vinorodnom:

³Ja, Jahve, njega čuvam,
svaki čas ga zalijevam,
i da ga tko ne ošteti,
danju i noću stražim.

⁴Nema gnjeva u meni!
Nek' se trnje i drač samo pojavi,
protiv njega ustat ću u boj,
svoga ću ga sažgati!

⁵Ili u moje nek' dođe okrilje,
neka sklopi mir sa mnom,
mir neka sklopi sa mnom!

Milost Jakovu i kazna tlačitelju

⁶Dolaze dani kad će se ukorijeniti Jakov,
razgraniť se i procvasti Izrael,
i sav svijet plodovima napuniti.

⁷Je li ga udario kako udari
one koji njega udarahu?
Je li ga ubio kako ubi
one koji njega ubiše?

⁸Za kaznu ga potjera, izagna,
odnese ga silnim dahom svojim
u dan istočnjaka.

⁹Tako će se okajati
bezakonje Jakovljevo;
a ovo je sve plod
oproštenja grijeha njegova.
Neka se smrve svi kamenovi žrtvenika
kao što se u prah drobi krečno kamenje!
Nek' se više ne dižu ašere
i sunčani stupovi!

¹⁰Jer opustje tvrdi grad,
naselje je poharano,
napušteno kao pustinja.
Telad ondje pase -
leži ondje, grmlje brsti.

¹¹Kad mu se osuše grane, lome ih,
dolaze žene i oganj pale.
Jer to je narod nerazuman,
zato ga neće žaliti Stvoritelj,
Tvorać mu se neće smilovati.

Proroštvo

¹²Jahve će u dan onaj klasje vrijeći
od Eufrata do Potoka egipatskog,

i bit će te pobrani jedan po jedan,
djeco Izraelova.

¹³U onaj dan zatrubit će velika trublja,
i doći će izgubljeni u zemlji asirskoj,
i koji bijahu izgnani u zemlju egipatsku,
i poklonit će se Jahvi
na Svetoj gori, u Jeruzalemu.

5. PJESME O SAMARIJI I JUDEJI

Opomena Samariji

28 Teško gizdavu vijencu pijanica
Efrajimovih,
uvelu cvijetu blistava mu nakita -
onima što uvrh plodnog dola
leže vinom opijeni!

²Evo, od Gospoda jaki i moćni,
kao pljusak s tučom, kao vihor razorni,
prolom oblaka i povodanj,
i svom ih snagom na zemlju baca.

³Bit će izgažen nogama
gizdav vijenac pijanica Efrajimovih

⁴i uveo cvijet blistava mu nakita
uvrh plodnih dolina;
bit će kao rana smokva prije ljeta:
čim je tko spazi, odmah je ubere.

⁵U onaj dan Jahve nad Vojskama
postat će kruna slave i sjajan vijenac
Ostatku svoga naroda -

⁶duh pravde onome
koji sjedi na stolici sudačkoj
i srčanost onome
koji odbija napad na vrata.

Protiv svećenika i lažnih proroka

⁷Oni posrću od vina, teturaju od žestoka pića:
svećenici i proroci
od žestoka pića posrću;
omami ih vino; teturaju od žestoka pića,
posrću u viđenjima, ljuljaju se sudeći.

⁸Svi su stolovi puni gnusnih bljuvotina,
nigdje čista mjesta nema!

⁹"Koga on to uči mudrosti,
koga on upućuje u objavu?
Zar djecu odviknutu od mlijeka
odbijenu od prsiju?

¹⁰Sav la-sav, sav la-sav,
kav la-kav, kav la-kav,

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

zeer šam, zeer šam."

¹¹Da, mucavim usnama i na stranom jeziku
govorit će se ovom narodu.

¹²On im reče: "Evo počinka,
dajte umornom da otpočine! Evo odmora!"
Ali ne htjedoše poslušati.

¹³Zato će im Jahve ovako govoriti:
"Sav la-sav, sav la-sav,
kav la-kav, kav la-kav,
zeer šam, zeer šam",
da hodeći padnu nauznak,
da se razbiju, zapletu i uhvate.

Protiv zlih savjetnika

¹⁴Stoga čujte riječ Jahvinu, vi podsmijevači,
vi što vladate narodom ovim
koji je u Jeruzalemu.

¹⁵Vi velite: "Sklopismo savez sa smrću
i s Podzemljem učinismo sporazum.
Kad prođe bič razorni,
ne, neće nas dohvatiti,
jer od laži načinismo sebi sklonište
i od obmane skrovište."

Proroštvo

¹⁶Stog ovako govori Jahve Gospod:
"Evo, postavljam na Sion
kamen odabrani,
dragocjen kamen ugaoni, temeljac.
Onaj koji u nj vjeruje neće propasti.

¹⁷I uzet ću pravo za mjeru,
a pravdu za tezulju."

Nastavak protiv zlih savjetnika

I tuča će vam zastrti sklonište od laži,
a voda otplaviti skrovište;

¹⁸propast će savez vaš sa smrću,
vaš sporazum s Podzemljem
održat' se neće.

Kada bič razorni prođe, satrt će vas;
¹⁹kad god prođe, dohvatit će vas;
prolazit će svako jutro, danju i noću.
Samo će vas strah uputit u objavu.

²⁰Prekratka će bit' postelja da se čovjek pruži,
preuzak pokrivač da se umota.

²¹Da, kao na gori Perasimu, Jahve će ustati,
kao u Dolini gibeonskoj, on će se razjariti,
da izvrši djelo svoje, djelo čudnovato,

da ispuni naum svoj, naum tajnoviti.

²²Podsmijevanja se okanite,
da vas jače okovi ne stegnu;
jer čuh da je od Gospoda,
Jahve nad Vojskama,
zemlji ovoj dosuđeno uništenje.

Prispodoba s oračem

²³Poslušajte i čujte glas moj,
prisluhnite pomno moju besjedu.

²⁴Ore li orač svakog dana,
brazdi, brana njivu svoju?

²⁵A kad joj poravna površinu,
ne sije li grahor, ne sipa li kumin?
Pšenicu gdje treba, proso i ječam,
i napokon raž po rubovima?

²⁶Bog ga njegov upućuje,
on ga uči djelu pravom.

²⁷Ne mlati se grahor cijepom,
nećeš točkom po kuminu,
već se grahor štapom mlati,
a kumin se prutom lupa.

²⁸A da li se žito tare?
Ne, nećeš ga dovijeka mlatiti:
po njem ćeš pognat kolski točak i konje,
ali ga zdrobiti nećeš.

²⁹I to dolazi od Jahve nad Vojskama,
savjetom divnog, mudročću velikog.

O Jeruzalemu

29 Teško Arielu! Arielu,
gradu što ga opkoli David!
Nek' se niže godina na godinu,
nek' se izredaju blagdani,

²pa ću pritisnuti Ariel i nastat će jauk i lelek.
Za mene ćeš biti Ariel,

³opkolit ću te kao David, rovovima okružiti,
suprot tebi nasipe ću dići.

⁴Oboren govorit ćeš sa zemlje,
iz praha mucat' riječju prigušenom,
glas će ti se iz zemlje dizat' kao
pokojnikov,
iz praha ćeš šaptati besjedu.

⁵Kao sitna prašina bit će mnoštvo
tvojih dušmana,
kao pljeva razvijana - rulja silnika:
i odjednom, u tren oka:

⁶pohodit će te Jahve nad Vojskama

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

grmljavinom, tutnjem, bukom velikom,
vihorom, olujom i plamenim
ognjem što proždire.

⁷Bit će k'o san, utvara noćna:
mnoštvo svih naroda što vojuje s Arielom
i svih onih koji zavojštiše na nj
i na utvrde njegove
i koji ga odasvud pritijesniše.

⁸Bit će kao kad gladan sanja da jede,
a probudi se prazna želuca;
i kao kad žedan sanja da pije,
pa se, iznemogao, suha grla probudi.
Tako će se dogoditi mnoštvu naroda
koji vojuju protiv Gore sionske.

⁹Stanite, skamenite se od čuda,
oslijepite i obnevidite!
Pijani su, ali ne od vina,
posrću, ali ne od silna pića.

¹⁰Jahve je izlio na vas duh obamrlosti,
zatvorio je oči vaše - proroke,
zastro glave vaše - vidiocce.

Tajna objave

¹¹Zato će vam svako viđenje biti kao riječi u
zapečaćenoj knjizi: dade li se kome tko zna
čitati govoreći: "De, čitaj to!" - on će odgovoriti:
"Ne mogu jer je zapečaćena." ¹²A dade li se
kome tko ne zna čitati govoreći: "Čitaj to!" - on
će odvratiti: "Ne znam čitati."

Prijetnja

¹³Jahve reče: "Jer mi narod ovaj
samo ustima pristupa
i samo me usnama časti,
a srce mu je daleko od mene
i njegovo štovanje
naučena ljudska uredba,

¹⁴zato ću, evo, i dalje
čudno postupati s ovim narodom -
čudno i prečudno:
i propast će mudrost njegovih mudraca,
pomračit se umnost njegovih umnika."

Protiv zlih savjetnika

¹⁵Teško onima koji se od Jahve kriju
da bi svoje sakrili namjere
i koji u mraku djeluju i zbore:

"Tko nas vidi i tko nas pozna?"

¹⁶Kolike li naopakosti vaše!
Cijeni li se glina kao lončar,
pa da djelo rekne svome tvorcu:
"Nije me on načinio"?
Ili lonac da rekne lončaru:
"On ne razumije ništa"?

¹⁷Neće li se naskoro Libanon
u voćnjak pretvoriti,
a voćnjak izroditi u šumu?

¹⁸I čut će u onaj dan
gluhi riječi knjige;
oslobođene mraka i tmine,
oči će slijepih vidjeti.

¹⁹A siromasi će se opet radovati u Jahvi,
najbjeđniji će klicat' Svecu Izraelovu,

²⁰jer neće više biti silnika,
nestat će podsmjevača,
istrijebit će se svi koji zlo snuju:

²¹oni koji riječju druge okrivljuju,
oni koji na vratima sucu postavljaju zamku
i nizašto obaraju pravednika.

²²Zato ovako govori Jahve,
Bog kuće Jakovljeve,
koji otkupi Abrahama:
"Neće se odsad više stidjeti Jakov
i više mu neće lice blijedjeti,

²³jer kad vidi usred sebe djelo mojih ruku,
svetit će ime moje."
Svetit će Sveca Jakovljeva,
bojat će se Boga Izraelova.

²⁴Zabludjeli duhom urazumit će se,
a oni što mrmljaju primit će pouku.

Protiv poslanstva u Egipat

30 Teško sinovima odmetničkim!
- riječ je Jahvina.

Oni provode osnove koje nisu moje,
sklapaju saveze koji nisu po mom duhu
i grijeh na grijeh gomilaju.

²Zaputiše se u Egipat, ne pitajući usta moja,
da se uteku faraonovu zaklonu
i da se zaštite u sjeni Egipta.

³Zaklon faraonov bit će na sramotu,
i na ruglo zaštita u sjeni Egipta.

⁴Eno mu knezova već u Soanu,
podanici stigoše u Hanes:

⁵svi će se oni razočarati

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

u narodu beskorisnom,
neće im biti na pomoć ni na korist,
već na sramotu i porugu.

Drugo proroštvo protiv poslanstva

⁶Proroštvo o negepskim životinjama.
Kroza zemlju nevolje i bijede,
lavice i lava koji riču,
ljutice i zmaja krilatog,
nose oni blago na leđima magaraca
i bogatstvo na grbi deva,
nose ga narodu beskorisnom.

⁷Jer prazna je i ništavna pomoć Egipta,
zato ga i zovemo: Rahab - danguba.

Oporuka

⁸Ded napiši na ploču i zapiši u knjigu
da vremenima budućim
svjedočanstvo ostane.

⁹Ovo je narod odmetnički, sinovi lažljivi,
sinovi koji neće da slušaju Zakon Jahvin.

¹⁰Vidovitima oni govore: "Okanite se viđenja!"
a vidiocima: "Ne prorokujte istinu!
Govorite nam što je ugodno,
opsjene nam prorokujte!"

¹¹Skrenite s puta, zastranite sa staze,
uklonite nam s očiju Sveca Izraelova!"

¹²Stog' ovako zbori Svetac Izraelov:
"Jer riječ ovu odbacujete,
a uzdate se u opačinu i prijevaru
i na njih se oslanjate,

¹³griješ će vam taj biti poput pukotine,
visoko na zidu izbočene,
koja prijete rušenjem.

¹⁴Da se sruši k'o što se glinen sud razbije,
slupan nemilice,
te mu se među krhotinama
ne nađe ni rbine,
žerave da uzmeš s ognjišta
il' zagrabiš vode iz studenca."

¹⁵Jer ovako govori Jahve Gospod,
Svetac Izraelov:
"Mir i obraćenje - spas vam je,
u smirenu uzdanju snaga je vaša.
Ali vi ne htjedoste.

¹⁶Rekoste: 'Ne! Pobjeći ćemo na konjima!' -
i zato, bježat ćete!
'Na brzim ćemo konjima jahati!' -

i zato, bit će brži vaši neprijatelji!"

¹⁷Pobjeći će vas tisuća kad jedan zaprijeti,
zaprijete li petorica, u bijeg ćete nagnut'
dok vas ne preostane
k'o kopljača na vrhu gore
il' na brijegu zastava.

¹⁸Al' Jahve čeka čas da vam se smiluje,
i stog izgleda da vam milost iskaže,
jer Jahve je Bog pravedan -
blago svima koji njega čekaju.

Buduće blagostanje

¹⁹Da, puče sionski koji živiš u Jeruzalemu,
više ne plači! Čim začuje vapaj tvoj, odmah će
ti se smilovati; čim te čuje, uslišit će te. ²⁰Hranit
će vas Gospod kruhom tjeskobe, pojití vodom
nevolje, al' se više neće kriti tvoj Učitelj - oči će
ti gledati Učitelja tvoga. ²¹I uši će tvoje čuti riječ
gdje iza tebe govori: "To je put, njime idite", bilo
da vam je krenuti nadesno ili nalijevo. ²²Smatrat
ćeš nečistima svoje srebrne kumire i pozlatu
svojih kipova; odbacit ćeš ih kao nečist i reći im:
"Napolje!" ²³A on će dati kišu tvojem sjemenu
što ga posiješ u zemlju, i kruh kojim zemlja
urodi bit će obilat i hranjiv. Stoka će tvoja pasti
u onaj dan po prostranim pašnjacima. ²⁴Volovi i
magarci što obrađuju zemlju jest će osoljenu
krmu, ovijanu lopatom i vijačom. ²⁵I na svakoj
gori i na svakome povišenom brijegu bit će
potoka i rječica - u dan silnoga pokolja kad se
kule budu rušile. ²⁶Tada će svjetlost mjesečeva
biti kao svjetlost sunčana, a svjetlost će
sunčana postati sedam puta jača, kao svjetlost
sedam dana - u dan kad Jahve iscijeli prijelom
svojemu narodu, izliječi rane svojih udaraca.

Poslanica Galaćanima

UVOD

I. PAVLOVA OSOBNA OBRANA

UVOD

Naslov i pozdrav

1 Pavao, apostol - ne od ljudi ni po kojem čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga uskrisi od mrtvih - ²i sva braća koja su sa mnom: Crkvama u Galaciji. ³Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista, ⁴koji sam sebe dade za grijehе naše da nas istrgne iz sadašnjega svijeta opakoga kao što je volja Boga i Oca našega, ⁵komu slava u vijeke vjekova! Amen.

Evandjelje je samo jedno

⁶Čudim se da od Onoga koji vas pozva na milost Kristovu tako brzo prelazite na neko drugo evandjelje, ⁷koje uostalom i ne postoji. Postoje samo neki koji vas zbunjuju i hoće prevratiti evandjelje Kristovo. ⁸Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evandjelje mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je proklet! ⁹Što smo već rekli, to sad i ponavljam: navješćuje li vam tko neko evandjelje mimo onoga koje primiste, neka je proklet.

¹⁰Doista, nastojim li ovo pridobiti ljude ili Boga? Ili idem li za tim da ljudima ugodim? Kad bih sveudilj nastojao ljudima ugađati, ne bih bio Kristov sluga.

I. PAVLOVA OSOBNA OBRANA

Božji poziv

¹¹Obznanjujem vam, braćo: evandjelje koje sam navješćivao nije od ljudi, ¹²niti ga ja od kojeg čovjeka primih ili naučih, nego objavom Isusa Krista.

¹³Ta čuli ste za moje negdašnje ponašanje u židovstvu: preko svake sam mjere progonio i pustošio Crkvu Božju ¹⁴te sam u židovstvu, prerevno odan otačkim predajama, nadmašio mnoge vršnjake u svojem narodu.

¹⁵Ali kad se Onomu koji me odvoji već od majčine utrobe i pozva milošću svojom, svidjelo ¹⁶otkriti mi Sina svoga da ga navješćujem među poganima, odmah, ne posavjetovah se s tijelom i krvlju ¹⁷i ne uzidoh

u Jeruzalem k onima koji bijahu apostoli prije mene, nego odoh u Arabiju pa se opet vratih u Damask.

¹⁸Onda nakon tri godine uzidoh u Jeruzalem potražiti Kefu i ostadoh kod njega petnaest dana. ¹⁹Od apostola ne vidjeh nikoga drugog osim Jakova, brata Gospodinova. ²⁰Što vam pišem, Bog mi je svjedok, ne lažem. ²¹Zatim dođoh u krajeve sirijske i cilicijske. ²²Osobno pak bijah nepoznat Kristovim crkvama u Judeji. ²³One su samo čule: "Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju je nekoć pustošio" ²⁴i slavile su Boga zbog mene.

Pavao priznat u Jeruzalemu

2 Zatim nakon četrnaest godina opet uzidoh u Jeruzalem s Barnabom, a povedoh sa sobom i Tita. ²Uzidoh po objavi i izložih im - napose uglednijima - evandjelje koje propovijedam među poganima da ne bih možda, ili da nisam, trčao uzalud.

³Čak ni Tit, pratilac moj, premda Grk, nije bio prisiljen obrezati se, ⁴i to radi uljeza, lažne braće, koja se ušuljaše da vrebaju slobodu koju imamo u Kristu Isusu, ne bi li nas učinili robovima. ⁵Ne, ni načas im nismo popustili, nismo se podložili: da istina evandjelja ostane kod vas!

⁶A oni koji štogod znače - bili oni što bili, nije mi do toga, Bog ne gleda tko je tko - ti uglednici, uistinu, ništa nisu pridometnuli. ⁷Nego naprotiv, vidjevši da mi je povjereno evandjelje za neobrezane, kao Petru za obrezane - ⁸jer Onaj koji je bio na djelu po Petrovu apostolstvu među obrezanima, bio je na djelu i po meni među poganima - ⁹i spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa i Ivan, smatrani stupovima, pružiše meni i Barnabi desnice zajedništva: mi ćemo među pogane, a oni među obrezane! ¹⁰Samo neka se sjećamo siromaha, što sam revno i činio.

Petar i Pavao u Antiohiji

¹¹A kad Kefa stiže u Antiohiju, u lice mu se usprotivih jer je zavrijedio osudu: ¹²doista, prije nego stigoše neki od Jakova, blagovao je zajedno s poganima; a kad oni dođoše, počeo se povlačiti i odvajati bojeći se onih iz obrezanja.

Poslanica Galaćanima

I. PAVLOVA OSOBNA OBRANA

¹³Za njim se povedoše i ostali Židovi te je i Barnaba zaveden tom prijetvornošću.

¹⁴Ali kad vidjeh da ne hode ravno, po istini evanđelja, rekoh Kefi pred svima: "Ako ti, Židov, poganski živiš, a ne židovski, kako možeš siliti pogane da se požidove?"

Pavlovo evanđelje

¹⁵Mi smo podrijetlom Židovi, a ne "grešnici iz poganstva". ¹⁶Ali znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa povjerovasmo da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po djelima Zakona jer se po djelima Zakona nitko neće opravdati.

¹⁷Ako se pak po tome što zaiskasmo opravdati se u Kristu očitovalo da smo i mi grešnici, nije li onda Krist u službi grijeha? Nipošto! ¹⁸Doista, ako ponovno gradim što sam bio srušio, pokazujem da sam prijestupnik. ¹⁹Ta po Zakonu ja Zakonu umrijev da Bogu živim. S Kristom sam razapet. ²⁰Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene.

²¹Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

44. tjeđan,
223. dan ćitanja, petak, 6. listopada 2017.

Iz 30,27-35,10
Gal 3-4

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Propast Asirije

- ²⁷Gle, ime Jahve izdaleka dolazi,
gnjev njegov gori, dim je neizdrživ.
Usne su mu pune jarosti,
jezik mu oganj što proždire.
- ²⁸Dah mu je kao potok nabujali
što do grla seže.
On dolazi da prosije narode rešetom
zatornim,
da stavi uzde zavodljive u čeljusti naroda.
- ²⁹Tad će vam pjesma biti
kao u noćima blagdanskim,
kad su srca vesela kao u onoga
koji uza zvuke frule hodočasti
na Goru Jahvinu, k Stijeni Izraelovoj.
- ³⁰Jahve će zagrmjet glasom veličajnim
i pokazat ruku svoju što udara
u jarosnu gnjevu, sred ognja zatornog,
iz olujna pljuska i krupe kamene.
- ³¹Od glasa Jahvina prepast će se Asur,
šibom ošinut.
- ³²I kad god ga udari šiba kaznena,
kojom će ga Jahve išibati,
nek' se oglase bubnjevi i citare -
u sav jek boja on s njima ratuje!
- ³³Odavna je pripravljen Tofet za Moleka
- lomača visoka, široka,
mnogo ognja, mnogo drvla.
Dah gnjeva Jahvina, kao potok sumporni,
njega će spaliti.

Protiv Egipta

- 31** Teško onima što slaze u Egipat po
pomoć i nadu u konje polažu
te se uzdaju u mnoga kola
i u mnoštvo konjanika,
ne gledajuć' s uzdanjem u Sveca Izraelova
i od Jahve savjeta ne tražeć'.
- ²Al' i on je mudar i navalit će zlo,
i neće poreć' svojih prijetnja;
on će ustati na dom zlikovački
i na pomoć zločinačku.
- ³Egipćanin je čovjek, a ne Bog;
konji su mu meso, a ne duh;
kada Jahve rukom mahne,
posrnut će pomagač
i past će onaj komu pomaže
- svi će zajedno propasti.

Jahve u borbi protiv Asirije

- ⁴Da, ovako mi reče Jahve:
Kao što lav ili lavić
nad plijenom reži,
pa i kad se strči na njega
mnoštvo pastira,
on se ne prepada vike njihove,
nit' za njihovu graju mari -
tako će Jahve nad Vojskama sići
da vojuje
za goru Šion, za visinu njezinu.
- ⁵Kao ptice što lepršaju krilima,
Jahve nad Vojskama zaklanjat će
Jeruzalem,
zaklanjat' ga, izbaviti,
poštedjet' ga i spasiti.
- ⁶Vratite se onome od kog otpadoste
tako duboko, sinovi Izraelovi.
- ⁷Da, u onaj će dan svatko prezreti
svoje kumire srebrne i zlatne
što ih rukama sebi za grijeh načiniste.
- ⁸Asur neće pasti od mača ljudskoga:
proždrijet će ga mač, ali ne čovječji.
Od mača će bježat',
al' će mu satnici pod tlaku pasti.
- ⁹Užasnut, ostavit će svoju hridinu,
prestravljeni, knezovi od svoje će
bježat' zastave -
riječ je Jahve, čiji je oganj na Sionu
i čija je peć u Jeruzalemu.

Kraljeva pravednost

- 32** Evo po pravdi kralj kraljuje,
po pravici vladaju knezovi:
- ²svaki je kao zavjetrina,
utočište od nevremena,
kao u sušnoj zemlji potoci,
kao sjena u žednoj pustari.
- ³Oči vidovitih neće više biti slijepe,
uši onih što čuju slušati će pozorno;
- ⁴srce nerazumnih shvaćat će mudrost,
mucavci će govorit' okretno i razgovijetno;
- ⁵pokvarenjaka neće više zvati plemenitim,
varalicu neće više držati odličnikom.

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

Razlika između pokvarenjaka i plemenita čovjeka

- ⁶Jer, pokvarenjak govori ludosti
i srce mu bezakonje snuje,
da počini zlodjela,
da o Jahvi oholo govori;
da gladnoga ostavi prazna želuca,
da žednome napitak uskrati.
- ⁷U varalice pakosno je oružje;
on spletke samo kuje,
da lažima upropasti uboge,
pa i kad nevoljnik pravo dokazuje.
- ⁸U plemenita nakane su plemenite
i plemenito on djeluje.

Nehajnim ženama

- ⁹Ustajte, žene nehajne, slušajte moj glas;
kćeri lakoumne, čujte mi besjedu.
- ¹⁰Za godinu i nekoliko dana
drhtat ćete, lakoumnice,
jer jematve neće biti,
plodovi se neće brati.
- ¹¹Drščite, nehajnice, strepite, lakoumnice,
svucite se, obnažite,
oko bedara kostrijet opašite!
- ¹²Bijte se u prsa zbog ljupkih polja,
plodnih vinograda;
- ¹³zbog njiva naroda mojega
što rađaju trnjem i dračem;
zbog svih kuća veselih, grada razigranog.
- ¹⁴Jer, napuštena bit će palača,
opustjet će bučni grad;
Ofel i kula postat će brlog dovijeka -
bit će radost divljim magarcima,
paša stadima,

Jahvin spas

- ¹⁵dok se na nas ne izlije duh iz visina.
Tad će pustinja postat' voćnjak,
a voćnjak se u šumu pretvorit'.
- ¹⁶U pustinji će se nastaniti pravo,
i pravda će prebivati u voćnjaku.
- ¹⁷Mir će biti djelo pravde,
a plod pravednosti - trajan pokoj i uzdanje.
- ¹⁸Narod će moj prebivati
u nastambama pouzdanim,
u bezbrižnim počivalištima.
- ¹⁹A šuma će biti oborena,

grad će biti snižen.

- ²⁰Blago vama: sijat ćete kraj svih voda,
puštajući vola i magarca da slobodno idu!

Psalam nade u Jahvu

- 33** Teško tebi koji nepustošen pustošiš,
koji pljačkaš nepljačkan,
kad prestaneš, tebe će opustošiti,
opljačkat' te kad prestaneš pljačkati.
- ²Jahve, smiluj nam se, u te se uzdamo!
Budi mišica naša svako jutro,
naš spas u doba nevolje.
- ³Od silna tutnja pobjegoše narodi,
ti ustade, raspršiše se puci
- ⁴i plijen se skuplja kao što se kupe šaške,
na nj će navaliti kao jato skakavaca.
- ⁵Uzvišen je Jahve jer u visini stoluje,
on puni Sion pravom i pravednošću.
- ⁶Pouzdan je tvoj vijek: mudrost i znanje
spasonosno su blago -
a strah Gospodnji njegovo bogatstvo.

Dolazak Jahvin

- ⁷Gle, stanovništvo Arielovo kuka po ulicama,
glasnici mironosni plaču gorko.
- ⁸Opustješe ceste, s putova nesta putnika;
raskidaju se savezi, preziru se svjedoci,
ni prema kome nema obzira.
- ⁹Gine zemlja u žalosti, u stidu vene Libanon.
Šaron je kao stepa,
Bašan i Karmel ogolješe.
- ¹⁰"Sada ću ustati", veli Jahve,
"sada ću se dići, sada uzvisiti.
- ¹¹Začeste sijeno, rodit ćete slamu;
dah moj proždrijet će vas kao oganj.
- ¹²Narodi će biti sažgani u vapno,
kao posječeno trnje što gori u vatri.
- ¹³Čujte, vi koji ste daleko, što sam učinio,
a vi koji ste blizu poznajte mi snagu!"
- ¹⁴Na Sionu strepe grešnici,
trepet spopada bezbožnika:
"Tko će od nas opstati
pred ognjem zatornim,
tko će od nas opstati
pred žarom vječnim?"
- ¹⁵Onaj koji hodi u pravdi i pravo govori,
koji prezire dobit od prinude,
koji otresa ruku da ne primi mito,

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

koji zatiskuje uši da ne čuje o krvoproliću,
koji zatvara oči da ne vidi zlo:

¹⁶On će prebivati u visinama,
tvrde na stijenama bit će mu utočište,
imat će dosta kruha
i vode će mu svagda dotjecati.

Slavna budućnost

¹⁷Oči će ti gledati kralja u njegovoj ljepoti,
promatrat će zemlju nepreglednu.

¹⁸Srce će ti u strahu misliti:
Gdje li je onaj što je brojio,
gdje li onaj što je mjerio,
gdje li onaj što je prebrazao mladiće?

¹⁹Nećeš više vidjeti divljega naroda,
naroda nerazumljiva i neshvatljiva govora,
jezika strana što ga nitko ne razumije.

²⁰Pogledaj na Sion, grad blagdana naših:
oči će ti Jeruzalem vidjeti,
prebivalište zaštićeno,
šator što se ne prenosi,
kojem se kolčiči nikad ne vade,
nit' mu se ijedno uže otkida.

²¹Ondje nam je Jahve silni,
umjesto rijeka i širokih rukavaca:
neće onud proći nijedna lađa s veslima
niti će koji bojni brod projedriti.

²³Užad ti je popustila,
ne može držati jarbola ni razviti stijega,
pa se dijeli golemo blago oteto -
kljasti će se naplijeniti plijena!

²²Jer Jahve je sudac naš, Jahve naš vojvoda,
Jahve je kralj naš - on će nas spasiti.

²⁴I nijedan građanin neće reći: "Bolestan sam!"
Narodu što živi ondje
krivnja će se oprostiti.

Svršetak Edoma

34 Pristupite, puci, da čujete,
pomno slušajte, narodi;
čuj, zemljo, i sve što te ispunja,
kruže zemaljski i sve što raste po tebi!

²Jer razgnjevi se Jahve na sve narode,
razjari se na svu vojsku njihovu.
Izruči ih uništenju, pokolju ih predade.

³Leže njihovi pobijeni,
smrad se diže od trupla mnogih,
krv gorama proteče,

⁴raspade se sva vojska nebeska.
Nebesa se sviše kao knjiga
i pada sva njihova vojska
k'o što lozov list otpada,
k'o što se trusi lišće smokovo.

⁵Jer na nebu je opijeni mač moj:
gle, na Edom on se obara
da kazni narod što ga prokleh.

⁶Mač Jahvin krvlju je opijen,
omašćen pretilinom,
krvlju janjećom i jarećom,
pretilinom bubrega ovnujskih.
Jer Jahvi se u Bosri žrtva prinosi,
veliko klanje u zemlji edomskoj.

⁷S njima će biti poklani bivoli
i junad s bikovima.
Zemlja će se njihovom napojiti krvlju,
i prašina njihova omastit' pretilinom,
⁸Jer Jahvi je ovo dan odmazde,

godina naplate da Sion osveti.

⁹Potoci se njegovi obrću u smolu,
prašina njegova u sumpor,
i zemlja će mu postat smola goreća.

¹⁰Ni noću ni danju ugasit' se neće,
dim će joj se dizati dovijeka,
iz koljena u koljeno pusta će ostati,
za vjekove vjekova nitko neće
prolaziti njome.

¹¹Zaposjest će je jež i čaplja,
sova i gavran prebivat će u njoj.
Rastegnut će nad njom uže pustoši
i visak praznine.

¹²Ondje će se nastaniti jarci,
neće biti više plemića njezinih,
ondje se više neće proglašavat' kraljevi,
svi će joj knezovi biti uništeni.

¹³Nići će trnje u njenim dvorcima,
u tvrđavama kopriva i stričak,
ona će biti jazbina čagljima,
ležaj nojevima.

¹⁴Ondje će se sretat divlje mačke s hijenama,
jarci će dozivati jedan drugoga;
ondje će se odmarati Lilit
našav počivalište.

¹⁵Ondje će se gnijezditi guja, odlagati jaja,
ležat' na njima, u sjeni ih tvojoj izleći;
onamo će slijetati jastrebovi
jedan za drugim.

Izaija

I. PRVI DIO KNJIGE PROROKA IZAIJE

- ¹⁶Istražujte u knjizi Jahvinoj i čitajte,
nijedno od tog ne izosta,
jer usta njegova tako narediše
i duh njegov njih sakupi.
- ¹⁷Jer on im je ždrijeb bacio
i ruka im njegova užetom zemlju odmjeri:
dovijeka će je oni posjedovati,
od koljena do koljena nju će obitavati.

Božji sud

- 35** Nek' se uzraduje pustinja,
zemlja sasušena,
neka kliče stepa, nek' ljiljan procvjeta.
- ²Nek' bujno cvatom cvate,
da, neka od veselja kliče i nek' se raduje.
Dana joj je slava Libanona,
divota Karmela i Šarona;
oni će vidjeti slavu Jahvinu,
divotu Boga našega.
- ³Ukrijepite ruke klonule,
učvrstite koljena klecava!
- ⁴Recite preplašenim srcima:
"Budite jaki, ne bojte se!
Evo Boga vašega,
odmazda dolazi,
Božja naplata,
on sam hita da nas spasi!"
- ⁵Sljepačke će oči progledati,
uši će se gluhih otvoriti,
- ⁶tad će hromi skakati k'o jelen,
njemakov će jezik klicati.
Jer će u pustinji provreti voda,
i u stepi potoci,
- ⁷sažgana će zemlja postat' jezero,
a tlo žedno - izvori.
U brlozima gdje ležahu čagljji
izrast će rogoz i trska.
- ⁸Bit će ondje čista cesta,
a zvat će se Sveti put:
nitko nečist njime neće proći,
bezumnici njime neće lutati.
- ⁹Ondje neće više biti lâva,
nit' će onud zvijer prolaziti,
već će hodit' samo otkupljeni,
- ¹⁰vraćati se otkupljenici Jahvini.
Doći će u Sion kličuć' od radosti,
s veseljem vječnim na čelima;
pratit će ih radost i veselje,
pobjeći će bol i jauci.

Poslanica Galaćanima

II. ZAKON I VJERA

II. ZAKON I VJERA

Vjera opravdava

3 O bezumni Galaćani, tko li vas opčara? A pred očima vam je Isus Krist bio ocrtan kao Raspeti. ²Ovo bih samo htio doznati od vas: jeste li primili Duha po djelima Zakona ili po vjeri u Poruku? ³Tako li ste bezumni? Započeli ste u Duhu pa da sada u tijelu dovršite? ⁴Zar ste toliko toga uzalud doživjeli? A kad bi doista bilo uzalud! ⁵Onaj dakle koji vam daje Duha i čini među vama silna djela, čini li to zbog djela Zakona ili zbog vjere u Poruku? ⁶*Tako Abraham povjerova Bogu i uračuna mu se u pravednost.*

⁷Shvatite dakle: oni od vjere, to su sinovi Abrahamovi. ⁸A Pismo, predviđevši da Bog po vjeri opravdava pogane, unaprijed navijesti Abrahamu: *U tebi će blagoslovljeni biti svi narodi.* ⁹Tako: oni od vjere blagoslivlju se s vjernikom Abrahamom.

Zakon, izvor prokletstva

¹⁰Doista, koji su god od djela Zakona, pod prokletstvom su. Ta pisano je: *Proklet tko se god ne drži i tko ne vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona.* ¹¹A da se pred Bogom nitko ne opravdava Zakonom, očito je jer: *Pravednik će od vjere živjeti.* ¹²Zakon pak nije od vjere, nego veli: *Tko ga vrši, u njemu će naći život.*

¹³Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom - jer pisano je: *Proklet je tko god visi na drvetu* - ¹⁴da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri.

Zakon ne dokida obećanja

¹⁵Braćo, po ljudsku govorim: već i ljudski valjan savez nitko ne poništava niti mu što dodaje. ¹⁶A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: "i potomcima" kao o mnogima, nego kao o jednomu: I *potomstvu tvojem*, to jest Kristu. ¹⁷Ovo hoću kazati: Saveza koji je Bog valjano sklopio ne obeskrepljuje Zakon, koji je nastao četiri stotine i trideset godina poslije, i ne dokida obećanja. ¹⁸Doista, ako se baština zadobiva po Zakonu, ne zadobiva se po obećanju. A Abrahama je Bog po obećanju obdario.

Uloga Zakona

¹⁹Čemu onda Zakon? Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima preko posrednika. ²⁰Posrednika pak nema gdje je samo jedan. A Bog je jedan.

²¹Zar je dakle Zakon protiv obećanja Božjih? Nipošto! Jer da je dan Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi doista proizlazila iz Zakona. ²²Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh da se, po vjeri u Isusa Krista, obećano dade onima koji vjeruju.

Doba vjere

²³Prije dolaska vjere, pod Zakonom zatvoreni, bili smo čuvani za vjeru koja se imala objaviti. ²⁴Tako nam je Zakon bio nadzirateljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo. ²⁵A otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem.

²⁶Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu. ²⁷Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. ²⁸Nema više: Židov - Grk! Nema više: rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! ²⁹Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.

Božje posinstvo

4 Hoću reći: sve dok je baštinik maloljetan, ništa se ne razlikuje od roba premda je gospodar svega: ²pod skrbnicima je i upraviteljima sve do dana koji je odredio otac. ³Tako i mi: dok bijasmo maloljetni, robovasmo počelima svijeta.

⁴A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložan

⁵da podložnike Zakona otkupi te primimo posinstvo.

⁶A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: "Abba! Oče!"

⁷Tako više nisi rob nego sin; ako pak sin, onda i baštinik po Bogu.

⁸Onda dok još niste poznavali Boga, služili ste bogovima koji po naravi to nisu. ⁹Ali sada

Poslanica Galaćanima

II. ZAKON I VJERA

kad ste spoznali Boga - zapravo, kad je Bog spoznao vas - kako se sad opet vraćate k nemoćnim i bijednim počelima i opet im, ponovno, hoćete robovati? ¹⁰Dane pomno opslužujete, i mjesece, i vremena, i godine! ¹¹Sve se bojim za vas! Da se možda nisam uzalud trudio oko vas!

Pavao i Galaćani

¹²Postanite, braćo, molim vas, kao ja jer i ja postadoh kao vi. Ničim me niste povrijedili. ¹³Znate: prvi sam vam put za bolesti navješćivao evanđelje. ¹⁴Svoju kušnju, moje tijelo, niste ni prezreli ni odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjega, kao Krista Isusa. ¹⁵Gdje je sada ono vaše blaženstvo? Svjedočim vam doista: kad bi bilo moguće, oči biste svoje bili iskopali i dali mi ih. ¹⁶Tako? Postadoh li vam neprijateljem propovijedajući vam istinu?

¹⁷Oni revnuju za vas, ne časno, nego - odvojiti vas hoće da onda vi za njih revnujete. ¹⁸Dobro je da se za vas revnuje u dobru uvijek, a ne samo kad sam nazočan kod vas, ¹⁹dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama. ²⁰Htio bih sada biti kod vas, pa i jezik promijeniti, jer ne znam što bih s vama.

Dva Saveza: Hagara i Sara

²¹Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakona? ²²Ta pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne. ²³Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od slobodne snagom obećanja. ²⁴To je slika. Doista, te žene dva su Saveza: jedan s brda Sinaja, koji rađa za ropstvo - to je Hagara. ²⁵Jer Hagara znači brdo Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu jer robuje zajedno sa svojom djecom. ²⁶Onaj pak Jeruzalem gore slobodan je; on je majka naša. ²⁷Pisano je doista:

*Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš,
podvikuj od radosti,
ti što ne znaš za trudove!
Jer osamljena više djece ima
negoli udana.*

²⁸Vi ste, braćo, kao Izak, djeca obećanja. ²⁹I kao što je onda onaj po tijelu rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i sada. ³⁰Nego, što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina njezina jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom slobodne.

³¹Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego slobodne.